КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ

_____Архітектурний_____
(факультет)
_____Дизайну_____
(назва випускової кафедри)

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА
ЗДОБУВАЧА СТУПЕНЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ «МАГІСТР»

на тему:
Особливості дизайну інтер’єрів офісних приміщень

_____Бандурко Павло Павлович_____
(прізвище, ім’я та по батькові здобувача повністю)

Київ 2025 р.

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ

_____Архітектурний_____
(факультет)
_____Дизайну_____
(назва кафедри)

ЗАТВЕРДЖУЮ
Завідувач кафедри
Юлія ТРЕТЯК
„___” _____2025 року

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА
ЗДОБУВАЧА СТУПЕНЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ «МАГІСТР»

Особливості дизайну інтер’єрів офісних приміщень

(назва)

Здобувач
Бандурко Павло Павлович
(прізвище, ім’я та по батькові повністю)

Я як здобувач вищої освіти КНУБА розумію і підтримую політику закладу з академічної доброчесності. Я не надавав(-ла) і не одержував(-ла) недозволену допомогу під час підготовки цієї роботи. Використання ідей, результатів і текстів інших авторів мають посилання на відповідне джерело.

_____Дизайн_____
(спеціальність)
_____Середовищний і промисловий дизайн
(освітня програма)
Група__ДНм-24_____ _____

Керівник__к.т.н., доцент Полубок А.П.
доцент Щеглов С.П.
(прізвище та ініціали)

(вчене звання, науковий ступінь)
Рецензент_____
(прізвище та ініціали)

_____
(вчене звання, науковий ступінь)

Ідентичність підтверджую

Київ 2025 р.

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ

Факультет: __архітектурний_____
Випускова кафедра:____Дизайну_____
Ступінь вищої освіти: магістр
Спеціальність:_____022 «Дизайн»_____
Освітня програма:_____Середовищний і промисловий дизайн_____

ЗАТВЕРДЖУЮ
Завідувач кафедри
Юлія ТРЕТЯК
„___” _____2025 року

З А В Д А Н Н Я
ДО ВИКОНАННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ
ЗДОБУВАЧА СТУПЕНЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ «МАГІСТР»

_____

Бандурко Павло Павлович
(прізвище, ім’я та по батькові здобувача)

1. Тема роботи __Особливості дизайну інтер’єрів офісних приміщень ___
_____
затверджена наказом ректора КНУБА № 1753/19/25 від «16»10 2025 року
2. Керівник роботи
к.т.н. доцент Полубок Андрій Павлович, доцентт Щеглов Сергій Петрович
(прізвище, ім’я та по батькові, науковий ступінь, вчене звання)
3. Термін подання здобувачем роботи до захисту_____20.12.2025_____
4. Зміст пояснювальної записки за розділами:
Р. 1. АНАЛІЗ ПЕРЕДУМОВ ВИНИКНЕННЯ ПРОБЛЕМИ ДИЗАЙНУ ІНТЕР’ЄРІВ ОФІСНИХ ПРИМІЩЕНЬ
Р. 2. ДОСВІД ПРОЄКТУВАННЯ ПРЕДМЕТНО-ПРОСТОРОВОГО СЕРЕДОВИЩА ОФІСНИХ ПРОСТОРІВ
Р. 3. ОСОБЛИВОСТІ ДИЗАЙНУ ІНТЕР’ЄРІВ ОФІСНИХ ПРИМІЩЕНЬ
Р. 4. ЗАСОБИ І ПРИЙОМИ ДИЗАЙНУ ОФІСНИХ ІНТЕР’ЄРІВ НА ПРИКЛАДІ КОНКРЕТНОГО ОБ’ЄКТА
Р. 5. РОЗРОБКА ДИЗАЙНЕРСЬКОГО РІШЕННЯ ЕЛЕМЕНТУ ОБЛАДНАННЯ / МЕБЛЮВАННЯ ОФІСНОГО ПРОСТОРУ
5. Графічний матеріал за розділами

Р. 1. ПЕРЕДУМОВИ ВИНИКНЕННЯ ПРОБЛЕМИ ДИЗАЙНУ ІНТЕР'ЄРІВ ОФІСНИХ ПРИМІЩЕНЬ
Р. 2. АНАЛІЗ ІСНУЮЧИХ ПРИКЛАДІВ ДИЗАЙНУ ІНТЕР'ЄРІВ ОФІСНИХ ПРИМІЩЕНЬ
Р. 3. ФУНКЦІОНАЛЬНО-ПРОСТОРОВА ОРГАНІЗАЦІЯ ТА КОМПОЗИЦІЙНІ ЗАСОБИ ПРИ ФОРМУВАННІ ІНТЕР'ЄРІВ ОФІСНИХ ПРИМІЩЕНЬ
Р. 4. ЗАСОБИ І ПРИЙОМИ ДИЗАЙНУ ОФІСНИХ ІНТЕР'ЄРІВ НА ПРИКЛАДІ ОФІСУ М9
Р. 5. РОЗРОБКА ДИЗАЙНЕРСЬКОГО РІШЕННЯ ЕЛЕМЕНТУ ОБЛАДНАННЯ В ОФІСНОМУ ПРИМІЩЕННІ

6. Консультанти розділів атестаційної випускної роботи

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Перевірив	
		дата	Підпис
Розділ 1.	-	-	
Розділ 2.	-	-	
Розділ 3.	-	-	
Розділ 4.	-	-	
Розділ 5	-	-	

7. Календарний план виконання роботи:

Види робіт та їх зміст	Дата виконання
Розділ 1.	15.09 – 03.10.25
Розділ 2.	06.10. – 17.10.25
Розділ 3	20.10 – 31.10.25
Розділ 4	03.11. – 21.11.25
Розділ 5	24.11 – 05.12.25
Направлення роботи на перевірку на плагіат	10-11.12.25
Остаточне оформлення роботи	12-20.12.25
Попередній захист роботи на кафедрі (допуск)	17.12.25
Захист роботи перед ЕК	23-14.12.2025

9. Дата видачі завдання _____15.09.2025_____

Керівник _____ Полубок А.П. Щеглов С.П.
(підпис) (прізвище та ініціали)

Здобувач _____ Бандурко П.П.
(підпис) (прізвище та ініціали)

ЗМІСТ

ВСТУП

РОЗДІЛ І. АНАЛІЗ ПЕРЕДУМОВ ВИНИКНЕННЯ ПРОБЛЕМИ ДИЗАЙНУ ІНТЕР'ЄРІВ ОФІСНИХ ПРИМІЩЕНЬ

1.1. Передумови формування та еволюція розвитку офісних інтер'єрів і робочих просторів

1.2. Науково-теоретичні основи формування предметно-просторового середовища офісів

ВИСНОВКИ ПО РОЗДІЛУ І

РОЗДІЛ ІІ. ДОСВІД ПРОЄКТУВАННЯ ПРЕДМЕТНО-ПРОСТОРОВОГО СЕРЕДОВИЩА ОФІСНИХ ПРОСТОРІВ

2.1. Аналіз вітчизняних прикладів дизайну офісних приміщень

2.2. Аналіз закордонних прикладів дизайну офісних приміщень

2.3. Нормативна та стандартна база проектування офісних інтер'єрів

ВИСНОВКИ ПО РОЗДІЛУ ІІ

РОЗДІЛ ІІІ. ОСОБЛИВОСТІ ДИЗАЙНУ ІНТЕР'ЄРІВ ОФІСНИХ ПРИМІЩЕНЬ

3.1. Сучасні тенденції в дизайні офісних інтер'єрів і корпоративних просторів

3.2. Ергономічні та психологічні вимоги до організації офісного середовища

3.3. Рекомендації щодо функціонального зонування та організації робочих місць

3.4. Особливості формування офісних просторів різних типів (open space, кабінетна система, гібридні офіси, коворкінги)

ВИСНОВКИ ПО РОЗДІЛУ ІІІ

РОЗДІЛ ІV. ЗАСОБИ І ПРИЙОМИ ДИЗАЙНУ ОФІСНИХ ІНТЕР'ЄРІВ НА ПРИКЛАДІ КОНКРЕТНОГО ОБ'ЄКТА

4.1. Вихідні дані для проектування. Концепція дизайну офісного приміщення

4.2. Функціонально-планувальна та об’ємно-просторова організація офісу

4.3. Композиція, айдентика та художній образ у дизайні офісних приміщень

ВИСНОВКИ ПО РОЗДІЛУ IV

РОЗДІЛ V. РОЗРОБКА ДИЗАЙНЕРСЬКОГО РІШЕННЯ ЕЛЕМЕНТУ ОБЛАДНАННЯ / МЕБЛЮВАННЯ ОФІСНОГО ПРОСТОРУ

5.1. Аналіз прототипів і аналогів офісного обладнання (робочі станції, системи зберігання, переговорні модул)

5.2. Ергономічні та конструктивні характеристики об’єкту проектування

5.3. Колористичні та декоративні рішення елементу офісного інтер’єру

ВИСНОВКИ ПО РОЗДІЛУ V

ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

ДОДАТКИ

ВСТУП

На сучасному етапі розвитку суспільства офісна праця набуває особливої ролі, оскільки значна частина професійної діяльності переміщується у сферу інтелектуальних та креативних сервісів. Цифровізація робочих процесів, поява гнучких форм зайнятості, розширення міжнародних ринків і постійне зростання конкуренції змушують компанії ставити людину в центр організаційної та економічної системи. Від працівників вимагається не лише виконання стандартних функцій, а й здатність до швидкого навчання, аналітичного мислення, командної взаємодії та творчого підходу до розв'язування задач. У цих умовах зростає не тільки інтенсивність робочого навантаження, але й психологічний тиск, пов’язаний із дедлайнами, багатозадачністю та постійною комунікацією. Тому постає потреба у створенні якісно організованого офісного середовища, яке забезпечує комфортні умови для тривалої роботи, підтримує концентрацію, знижує рівень стресу та сприяє формуванню продуктивного й здорового робочого процесу.

Актуальність дослідження

Досліджуючи актуальність теми офісних просторів, варто враховувати, що значна частина економічно активного населення країни працює саме в офісному середовищі – як у державному секторі, так і в приватному бізнесі. Більшість існуючих офісів розміщені в будівлях, зведених у другій половині XX століття, які проєктувалися за застарілими нормативами та не відповідають сучасним вимогам до комфорту, енергоефективності, інклюзивності й безпеки. Значна частина таких приміщень потребує комплексної модернізації: застарілі інженерні системи, недостатнє природне освітлення, морально зношені оздоблювальні матеріали та меблі, відсутність якісної акустичної обробки. В умовах війни додатково виявилася критична нестача належним чином облаштованих укриттів, продуманих евакуаційних маршрутів та резервних сценаріїв використання простору, що підкреслює важливість переосмислення офісного середовища з позицій безпеки та стійкості.

У період радянської забудови через потребу в масовому розміщенні адміністративних структур та установ почали активно зводити типові адміністративно-офісні будівлі з кабінетно-коридорною системою, які й сьогодні становлять значну частку офісного фонду. Такі рішення дозволяли швидко забезпечити робочими місцями велику кількість працівників, але формували жорстко регламентоване середовище з вузькими коридорами, замкненими кабінетами та мінімальною увагою до психологічного комфорту, індивідуальних потреб та неформальної взаємодії. Попри це, подібні офісні простори й надалі активно експлуатуються та мають попит, оскільки часто є економічно доступним варіантом для компаній, що лише частково оновлюють інтер'єр, не змінюючи базової просторової структури.

Постановка проблематики

Дана тема охоплює аналіз інтер'єрів офісних приміщень як середовища щоденної професійної діяльності працівників різних сфер. Важливість дослідження цього питання зумовлена соціально-економічними процесами всередині країни та глобальними змінами на ринку праці, які безпосередньо впливають на умови роботи, продуктивність, психологічний стан людей та конкурентоспроможність організацій.

Мета дослідження: визначення особливостей формування предметно-просторового середовища сучасних офісних приміщень.

Завданням дослідження є:

– Вивчення основних типів офісних приміщень, їхніх переваг та недоліків;

– Дослідження вітчизняних і закордонних аналогів сучасних офісних інтер'єрів;

– Визначення стилістики офісного інтер'єру, який розробляється;

– Підбір матеріалів, меблів та обладнання для формування функціонального й комфортного офісного середовища.

Об’єкт дослідження: інтер’єри офісних приміщень

Предмет дослідження: особливості дизайну інтер’єрів офісних приміщень

Методи досліджень

Для дослідження особливостей дизайну інтер’єрів офісних приміщень використовуються різні наукові методи, які дають змогу зрозуміти сутність теми та виявити основні фактори впливу на формування робочого середовища.

Для проведення наукового аналізу було визначено такі методи:

Аналіз історичних джерел – включає дослідження літератури, документів, статей, присвячених еволюції офісних просторів, типології робочих приміщень та принципам їх організації.

Аналіз дизайну інтер’єру – передбачає вивчення існуючих інтер’єрів офісів різних типів (open space, кабінетна система, коворкінг, гібридні офіси) з метою виявлення актуальних рішень і поширених проблем.

Аналіз документів та планувань дає змогу отримати інформацію про концепцію простору, особливості функціонального зонування, методи реконструкції та використання матеріалів в офісних інтер’єрах.

Ергономічний аналіз дозволяє оцінити відповідність офісного простору фізіологічним та психологічним потребам працівників, зокрема параметри робочих місць, проходів, зон відпочинку та комунікацій.

Експериментальний аналіз полягає в моделюванні та перевтіленні офісного середовища (розробці варіантів планувальних і дизайнерських рішень) та умовному оцінюванні реакції користувачів на запропоновані зміни.

Соціальний аналіз використовується для визначення соціальних і культурних аспектів функціонування офісного простору, впливу середовища на командну взаємодію, корпоративну культуру та мотивацію працівників.

Порівняльний аналіз дає змогу зіставити різні типи офісних просторів, стилістичні підходи й організаційні моделі, виявити їхні переваги та недоліки та визначити найбільш ефективні рішення для конкретного об’єкта.

Наукова новизна полягає у:

Визначенні особливостей дизайну інтер’єрів офісних приміщень: аналіз психологічного впливу колористики, світлових сценаріїв, фактур та акустичних рішень на стан працівників, а також обґрунтування використання функціональних, модульних та трансформованих меблів у відкритих і гібридних офісних просторах.

Вивченні та уточненні вимог до проєктування офісного середовища: розробка принципів формування інтер’єрів офісів з урахуванням державних будівельних норм, ергономічних стандартів і актуальних міжнародних підходів до організації робочих місць, зон відпочинку, переговорних та сервісних приміщень.

Дослідженні трансформацій планувальних моделей офісів: аналіз еволюції від кабінетної системи та коридорних структур до open space, гібридних офісів і коворкінгів, виявлення їх переваг і недоліків у контексті сучасних форматів праці та гібридної зайнятості.

Вдосконаленні пропозицій щодо використання колористичних, функціонально-просторових та композиційних рішень: розробка офісного середовища, адаптивного до різних сценаріїв роботи та індивідуальних потреб працівників, із застосуванням енергоефективного обладнання, біофільних елементів та екологічно безпечних матеріалів.

Практичне значення: отримані результати дозволяють узагальнити головні аспекти, завдяки яким з’являється змога вдосконалювати житло для студентів та викладачів, підлаштовуючи простір під їхні потреби.

Апробація результатів роботи:

Бандрурко П.П. "КРУГЛІ РОБОЧІ МІСЦЯ В СУЧАСНИХ ОФІСАХ ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ ПРОДУКТИВНОСТІ ТА ПОКРАЩЕННЯ КОМУНІКАЦІЇ (НА ПРИКЛАДІ ОФІСУ BLOOMBERG" «Школа дипломатії, міжнародних відносин, права та економіки: від традицій до сучасності — для України та світу» 22-23 жовтня 2025 року Навчально-науковий інститут міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка, конференція секція "Міжнародні комунікації", (Тези) (Наукові керівники – Доцент Щеглов С. П., к. т. н., доцент, Архітектурний факультет КНУБА Полубок А. П).

РОЗДІЛ І. АНАЛІЗ ПЕРЕДУМОВ ВИНИКНЕННЯ ПРОБЛЕМИ ДИЗАЙНУ ІНТЕР'ЄРІВ ОФІСНИХ ПРИМІЩЕНЬ

1.1. Передумови формування та еволюція розвитку офісних інтер'єрів і робочих просторів

Формування офісних інтер'єрів як окремого типу простору безпосередньо пов'язане з тим, як у різні історичні періоди організовувалася праця, адміністративне управління та інформаційні процеси. Перші прообрази сучасних офісів з'являлися в адміністративних, торгових і фінансових структурах ранньомодерного часу, коли виникла потреба систематично вести облік операцій, організовувати листування, формувати фінансові звіти та зберігати документацію. Такі приміщення зазвичай мали камерний характер: окремі кімнати для управлінців, письмові столи для писарів, шафи для архівів. Інтер'єр підкреслював статус і дисципліну, тоді як комфорт виконавців розглядався як другорядна умова. На цьому етапі вже формується розуміння простору як інструмента, який структурує робочий процес і задає рамки взаємодії.

Індустріальна революція стала переломним моментом у розвитку офісних середовищ. Поширення фабрик, банків, страхових компаній та транспортних корпорацій призвело до стрімкого зростання кількості працівників, які оперували не матеріальним продуктом, а інформацією й управлінськими процесами. Офісна праця перетворилася на масове явище, а офіс — на своєрідну виробничу машину, де простір підпорядковувався логіці максимальної ефективності. Звідси походять великі зали з рядами однакових столів, пряма видимість працівників, контрольовані проходи. Простір у такій моделі насамперед слугував інструментом контролю, а не підтримки добробуту людей.

На початку XX століття, під впливом тейлоризму та концепцій наукової організації праці, офіс остаточно закріплюється як «машина управління». Робочі місця проектуються за принципом конвеєра: кожен стіл має чітко визначену функцію, а маршрути руху документів і людей суворо регламентуються. Управлінські ланки відокремлюються в окремі кабінети або розташовуються на підвищеннях, що підкреслює вертикальну ієрархію. Якість середовища трактувалася утилітарно: достатнє освітлення, можливість провітрювання, базові ергономічні параметри робочого місця. Естетика була стриманою, а інтер'єр підсилював раціональність і жорстку регламентацію процесів.

Після Другої світової війни, у зв'язку з розвитком сервісної економіки, офіси стають масштабнішими та складнішими. Зростає потреба в швидкій адаптації простору до змін у структурі компаній, збільшення штату та трансформації внутрішніх процесів. У 1950–1960-х роках у Європі формується модель «офісного ландшафту» (Bürolandschaft), що відмовляється від жорсткої сітки столів на користь більш вільної, «живої» організації робочих груп. Столи групуються з урахуванням функцій і комунікацій, а простір починає підтримувати не лише вертикальну, а й горизонтальну взаємодію. У США паралельно утверджується система модульних «кубіклів», що забезпечували відносну приватність при збереженні щільного розміщення. Обидві моделі демонструють важливий зсув: офіс перестає бути лише залом для виконання операцій і починає розглядатися як середовище, яке може змінюватися разом із компанією.

У 1980–1990-х роках інтер'єри офісів суттєво змінюються під впливом цифрових технологій. Поява персональних комп'ютерів, корпоративних мереж і засобів електронної комунікації змінює характер роботи з документами, структуру інформаційних потоків та форми командної взаємодії. Офіс набуває рис багатофункціонального середовища, де, крім стандартних робочих місць, з'являються переговорні, кімнати для презентацій, зони відпочинку та

внутрішні «лобі». Активніше інтегрується айдентика бренду: колір, графіка, матеріали стають інструментами формування корпоративної ідентичності. Простір тепер виконує не лише виробничу, а й репрезентативну та культурну функції.

На початку XXI століття набирають сили концепції activity-based working та гібридних офісів. Офіс розглядається як середовище активностей, а не як сукупність закріплених робочих місць. Працівник отримує можливість обирати простір залежно від задачу: тихе місце для концентрації, стіл у відкритій зоні для командної взаємодії, переговорну для зустрічей, лаунж або кухню для неформального спілкування. Відбувається перехід від мономодальної моделі «робочого залу» до поліцентричної структури, де різні зони відповідають за різні режими діяльності. Саме в цій логіці розглядається й офіс, що є предметом практичної частини роботи.

Останні роки, позначені масовим переходом на дистанційні та гібридні формати, остаточно змінили роль офісу. Він перестав бути єдиним місцем виконання задач, натомість став простором для командної синхронізації, формування спільності, навчання та соціальної взаємодії. Зросла увага до параметрів безпеки й стійкості середовища: зрозумілі евакуаційні маршрути, готовність до надзвичайних ситуацій, здатність до трансформації. Усе це створює рамку, в якій розробка дизайну офісу в бізнес-центрі М9 спирається на розуміння офісу як адаптивного середовища, що підтримує різні сценарії роботи.

У контексті даного дипломного проєкту еволюція офісних інтер’єрів набуває прикладного значення. Перехід від жорстких кабінетних структур до гнучких сценарних середовищ стає теоретичною основою для вибору гібридної моделі організації простору в офісі М9, де відкриті робочі «острови», переговорна, зона неформальної комунікації, кухня-їдальня, лаунж і зона

очікування формують цілісну систему, здатну підтримувати різні формати діяльності в межах одного об’єкта.

1.2. Науково-теоретичні основи формування предметно-просторового середовища офісів

Науково-теоретичні основи формування офісних інтер’єрів спираються на міждисциплінарний підхід, у межах якого дизайн середовища розглядається як система взаємодії людини, простору, технологій і організаційних процесів. Теорія дизайну інтер’єру та архітектури громадських будівель трактує офіс не як набір меблів або декоративних прийомів, а як структурований простір, який задає рамки поведінки, визначає логіку комунікацій, впливає на психологічний стан і продуктивність працівників. Архітектурний каркас будівлі — модульність, розміщення несучих конструкцій, конфігурація фасадів, положення інженерних ядер — задає базові можливості для формування інтер’єру. У випадку офісу в бізнес-центрі М9 це особливо важливо: нестандартна геометрія з діагональною фасадною лінією та трикутним об’ємом кухні-їдальні зумовлює специфічний характер планувальних рішень.

Важливою теоретичною опорою для офісного дизайну є ергономіка. Вона досліджує відповідність середовища антропометричним, фізіологічним та психофізіологічним можливостям людини. Ергономічні параметри робочих місць — висота столу й сидіння, глибина стільниці, положення екрана, відстань до сусідніх столів, ширина проходів — безпосередньо впливають на стійкість працездатності та ризик перевтоми. Однак ергономіка в офісі виходить за межі лише робочого місця: вона охоплює логіку переміщень, структуру зон, можливість змінювати пози й тип активності, доступність зон відпочинку. У дипломному проєкті це проявляється у розробці модульного кругового столу,

що формує групову робочу зону з оптимальними відстанями між працівниками, зручними проходами та можливістю вільного пересування між сегментами.

Окремий блок теоретичних засад складає середовищна та організаційна психологія. Вона розглядає офіс як «соціальну екосистему», у якій відкритість чи замкнутість простору, прозорість перегородок, акцентність або нейтральність матеріалів, світла й кольору впливають на комунікацію, рівень напруження, готовність до співпраці. Психологічні дослідження підтверджують важливість балансу між зонами соціальної активності та приватності, а також необхідність забезпечити зрозумілу структуру простору, щоб орієнтація не вимагала від працівників додаткових зусиль. У дипломному проєкті цей підхід реалізується чедульними столами, а також через створення зони очікування й коротких розмов уздовж фасадної лінії, яка працює як перехідний тип простору.

Теорія функціонально-планувальної організації офісів зосереджена на сценарному підрез розмежування більш активних зон (центральна зона неформальної взаємодії, кухня-лаунж) та відносно спокійних робочих «островів» із моході. Замість одноманітної сітки робочих столів пропонується структура, у якій різні зони відповідають різним режимам діяльності: індивідуальній фокусній роботі, проєктній командній взаємодії, коротким робочим синхронізаціям, формальним зустрічам, онлайн-дзвінкам, відпочинку та неформальному спілкуванню. Будь-яке планувальне рішення оцінюється не лише за площею та місткістю, а й за тим, наскільки воно підтримує ці сценарії без взаємних конфліктів. Структура офісу в бізнес-центрі M9, де великі кругові робочі групи поєднані з переговорною, центральною зоною неформальних зустрічей, кухнею-їдальнею, лаунжем і зоною вздовж фасаду, є прямою реалізацією такого сценарного підходу.

Теорія сенсорного середовища — світлотехніка, колористика, робота з матеріалами та акустикою — додає ще один важливий вимір. Сучасні дослідження доводять, що освітленість, якість світла, контрастність, відблиски

та тіні впливають не лише на зоровий комфорт, а й на загальну втому та здатність до концентрації. Колористика інтер'єру працює не тільки як декоративний засіб, а як інструмент регуляції емоційного стану, зонування та навігації. Матеріали й фактури формують тактильний і візуальний досвід, можуть підкреслювати «тепло» чи технологічність середовища. В дипломному проєкті ці положення враховані через використання нейтральної палітри для робочих зон, тепліших відтінків і природних матеріалів у центральній зоні та кухні, а також через потенційне застосування акустичних елементів у місцях підвищеної активності.

Сучасні екологічні та біофільні концепції доповнюють теоретичну базу офісного дизайну вимогою враховувати вплив природних мотивів на стан людини. Контакт із природним світлом, живими рослинами, натуральними матеріалами та органічними формами знижує рівень напруги, полегшує відновлення уваги та підвищує загальну задоволеність середовищем. У межах проєкту офісу в М9 ці принципи інтерпретуються через максимальне використання природного освітлення уздовж фасадної лінії, застосування дерев'яних поверхонь і потенційне введення зелених акцентів у лаунж-зонах.

Нарешті, важливою частиною науково-теоретичної основи є нормативні та стандартизовані вимоги, які задають «нижню межу» якості середовища. Вони регулюють параметри освітленості, вентиляції, мікроклімату, евакуаційних шляхів, доступності для маломобільних груп, пожежної безпеки, а також мінімальні ергономічні характеристики робочих місць. У подальших розділах ці норми будуть використані як обов'язкова база для обґрунтування конкретних проєктних рішень.

ВИСНОВКИ ПО РОЗДІЛУ І

У першому розділі встановлено, що формування офісних інтер'єрів як окремого типу середовища відбувалося під впливом змін у характері праці, технологічному розвитку та соціально-економічних умовах, але при цьому

зберігалася базова логіка організації робочих місць навколо управлінських процесів і комунікацій. Від камерних адміністративних приміщень ранньомодерного часу, через індустріальні офісні зали з жорстким контролем, тейлористські «машини управління» та повоєнні моделі офісного ландшафту і кубіклів, до цифрових і гібридних середовищ початку XXI століття — офіс пройшов шлях від інструмента контролю до простору, що підтримує різні сценарії діяльності та добробут працівника.

Аналіз науково-теоретичних джерел показав, що проблематика офісних інтер'єрів має міждисциплінарний характер. Комплексне розуміння сучасного офісу як адаптивного середовища формується на перетині теорії дизайну та архітектури громадських будівель, ергономіки, середовищної психології, світлотехніки, акустики, екологічних і біофільних підходів, а також нормативно-стандартної бази. Теорія задає логіку, за якою планування підтримує сценарії роботи, ергономіка забезпечує фізичний комфорт, психологія регулює комунікацію та рівень стресу, а сенсорні та екологічні чинники підсилюють якість середовища й ідентичність офісу.

Ці теоретичні висновки мають прямий зв'язок з практичною частиною роботи: вони обґрунтовують вибір гібридної моделі організації офісу в бізнес-центрі M9 із поєднанням відкритих робочих груп, зон неформальної взаємодії, переговорної, кухні-їдальні, лаунжу та зони очікування, а також із урахуванням нормативних обмежень та ергономічних вимог.

РОЗДІЛ ІІ. ДОСВІД ПРОЄКТУВАННЯ ПРЕДМЕТНО-ПРОСТОРОВОГО СЕРЕДОВИЩА ОФІСНИХ ПРОСТОРІВ

2.1. Аналіз вітчизняних прикладів дизайну офісних приміщень

Аналіз сучасних українських офісних інтер'єрів показує, що якісний, комфортний і функціонально продуманий офісний простір найактивніше формується в приватному секторі, насамперед у сфері IT, креативних індустрій та сервісних компаній. Водночас значна частина офісного фонду України й досі базується на пострадянській «кабінетно-коридорній» логіці, де навіть після косметичних оновлень планувальна структура, інженерна інфраструктура та сценарії використання простору залишаються застарілими. Це призводить до того, що інтер'єри виглядають «осучасненими» візуально, але не підтримують сучасні формати роботи та комунікації.

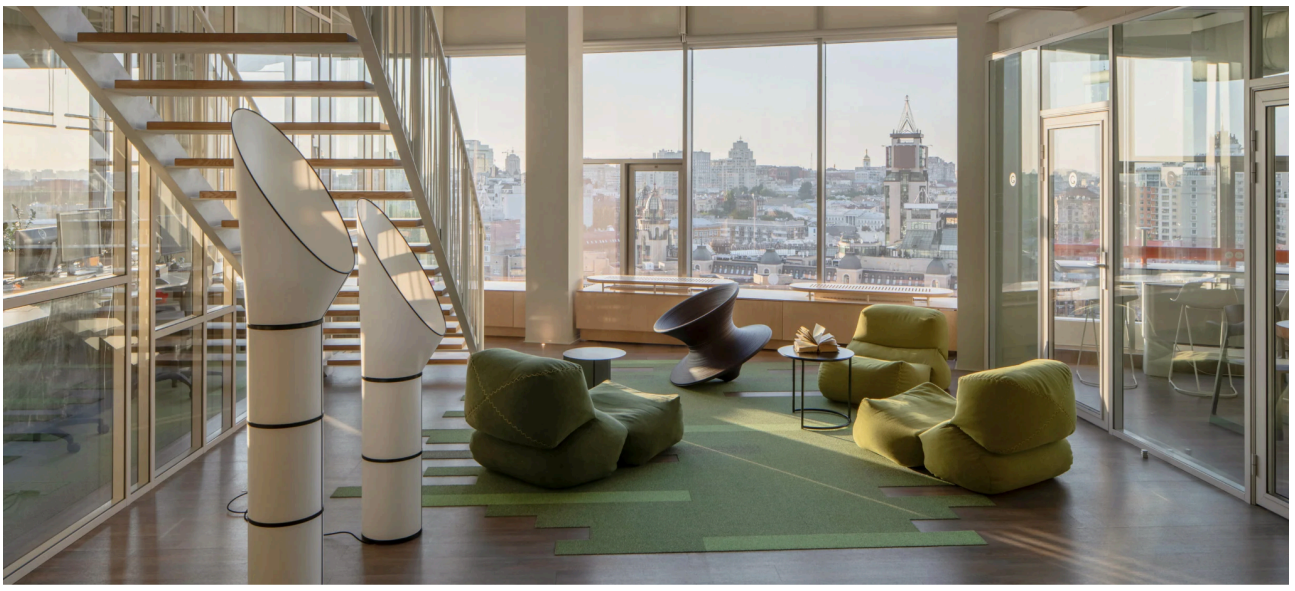

Рис 2.1.1 Офіс Grammarly

У найбільш показових українських проєктах помітний перехід до багатофункціональних, сценарно організованих середовищ. Офіс Grammarly у Києві демонструє модель, де простір побудований навколо meet-up зони як

комунікаційного ядра, від якого розгортаються відкриті робочі площі, переговорні, внутрішні сходи та допоміжні приміщення. Тут поєднується використання натуральних матеріалів та «теплої» палітри з високотехнологічним оснащенням, що підкреслює роль офісу як інструмента продуктивності й корпоративної культури.

Рис 2.1.2 Офіс Genesis

Офіс Genesis у Києві ілюструє поєднання індустріальних мотивів з мінімалістичними й природними акцентами. В інтер’єрі активно використано зелень, натуральні матеріали та стриману палітру, доповнену контрастними кольоровими маркерами для навігації та емоційного «перемикання». Такий підхід показує, як через ретельно налаштоване середовище можна дисциплінувати сприйняття, не перетворюючи офіс на перевантажений або агресивний простір.

Рис 2.1.3 Штаб-квартира SoftServe у Львові

Штаб-квартира SoftServe у Львові є прикладом комплексного підходу до адаптивного використання існуючих будівель. Проєкт базується на принципах реновації, де наявний архітектурний каркас не руйнується, а стає основою для формування нового корпоративного середовища. Це особливо актуально для України, де оновлення офісів часто передбачає роботу в межах уже збудованих об’єктів. Такий підхід співзвучний завданням дипломного проєкту, в якому інтер’єр офісу в бізнес-центрі М9 також проєктується в межах заданої геометрії поверху.

Рис 2.1.4 Коворкінг Creative States у Києві

Коворкінги Creative States у Києві демонструють модель простору, в якому дизайн виконує не лише функціональну, а й емоційну та маркетаційну роль. Використання стилістики Art Deco, яскравих декоративних мотивів і продуманого світлового сценарію створює впізнавану атмосферу, що підсилює бренд. Однак така декоративна насиченість потребує ретельного контролю в частині функціональної та психологічної якості середовища.

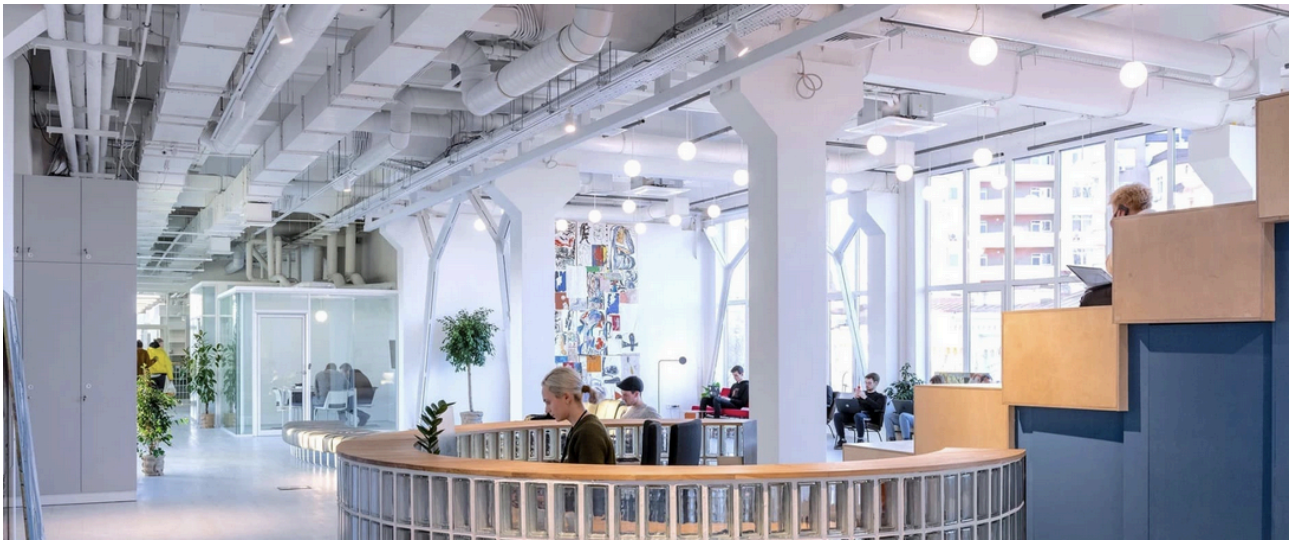

Рис 2.1.5 Коворкінг Creative States у Києві

Офісні простори Kooperativ у Києві репрезентують модель «офісу-як-сервісу», де крім базових робочих місць, передбачено цілу систему переговорних, лаунжів, терас, зон відпочинку та додаткових сервісних приміщень. Простір орієнтовано на створення спільноти, гнучкий формат користування та різні типи присутності — від короткострокових візитів до регулярної щоденної роботи.

Загалом вітчизняний досвід демонструє рух у бік гнучкого функціонального зонування, інтеграції бренду в середовище, підвищення уваги до акустики й освітлення, а також спроби комплексного осмислення інтер'єру без обмеження на «косметичний» ремонт. Водночас залишається значний пласт офісних приміщень, де простір не відповідає сучасним вимогам до гібридної роботи, командної взаємодії та психологічного комфорту. Саме це робить актуальним розроблення нових рішень, зокрема таких, як запропонований офіс у бізнес-центрі M9.

2.2. Аналіз закордонних прикладів дизайну офісних приміщень

Закордонний досвід проєктування офісних просторів відзначається більш раннім і системним переходом до сценарно організованих, технологічно оснащених, гнучких середовищ. У низці європейських і світових проєктів офіс розглядається як простір, що забезпечує цілісну підтримку різних форматів роботи, а не просто «розміщення столів».

Рис 2.2.1 Офіс Google у Цюриху

Офіс Google у Цюриху демонструє підхід, у якому простір безпосередньо випливає з корпоративної культури та потреб користувачів. Тут поєднуються відкриті робочі зони, тематичні кімнати для зустрічей, зони відпочинку, неформальні «капсули» для коротких перемикань і спеціальні простори для творчих сесій. Планування спрямоване на підтримку різноманіття сценаріїв, а не на стандартизацію робочих місць. Для дипломного проєкту важливим є принцип варіативності, а не буквальне відтворення виразних інтер’єрних рішень.

Рис 2.2.2 Офіс Google у Цюриху

Офіс Spotify у Стокгольмі акцентує емоційну складову дизайну та айдентику бренду. Інтер’єр формує дружнє середовище за рахунок комфортних зон відпочинку, продуманої колористики, декоративних елементів, що асоціюються з музичною тематикою, а також системи місць для неформальної взаємодії. При цьому простір не втрачає функціональності: переговорні, робочі зони та технічні приміщення організовані відповідно до вимог сучасної офісної діяльності. Такий досвід важливий для дипломного проєкту в частині пошуку балансу між стриманою, довговічною естетикою та елементами, які додають простору характеру.

Рис 2.2.3 Проєкт The Edge (офіс Deloitte в Амстердамі)

Проєкт The Edge (офіс Deloitte в Амстердамі) є прикладом комплексної реалізації принципів activity-based working у поєднанні з технологічними та екологічними рішеннями. Працівники не мають фіксованих робочих місць; натомість офіс пропонує різні типи зон — від тихих місць для концентрації до відкритих комунікаційних просторів і просторого соціального атріуму. Інфраструктура підтримує гнучкість: системи бронювання, інтелектуальне керування освітленням та мікрокліматом, інтегровані мультимедійні засоби. Для проєкту офісу в М9 цей приклад важливий як концептуальний орієнтир у розумінні офісу як набору сценаріїв, а не як статичного плану.

Приклади адаптивного використання історичних будівель, як-от офісні простори у колишніх промислових об’єктах із охоронним статусом, демонструють, як сучасні вимоги до офісів можна інтегрувати в архітектуру з обмеженими можливостями для втручання. В таких проєктах дизайн інтер’єру має враховувати регламенти щодо збереження автентичної тканини, але водночас забезпечувати комфорт, безпеку та технологічну готовність. Це співзвучно завданню дипломного проєкту, де інтер’єр офісу в бізнес-центрі М9 також має працювати в заданих межах конструктиву й геометрії.

Рис 2.2.3 Офіс Atlassian у Сіднеї

Офіси типу Atlassian у Сіднеї демонструють ідею центрального просторового «хабу» — ядра комунікації, від якого організовуються маршрути руху та розміщуються інші функції. Найактивніші зони — рецепція, простори для коротких зустрічей, зони спільної роботи — концентруються навколо ядра, тоді як робочі місця та більш тихі приміщення розташовуються на периферії. Аналогічний принцип використано в дипломному проєкті: центральна зона неформальної взаємодії та кухня-лаунж виступають у ролі соціального «серця» офісу, тоді як робочі «острови», переговорна й зона очікування організовані навколо цього ядра.

Отже, закордонні приклади демонструють системний підхід до формування офісних просторів, у яких поєднано сценарне зонування, технологічну інтеграцію, увагу до добробуту, сталий вибір матеріалів і гнучкість використання площ. Для практичної частини дипломної роботи цей досвід важливий не як набір готових форм, а як підтвердження актуальності обраної моделі — гібридного офісу з можливістю адаптації до різних форматів роботи.

2.3. Нормативна та стандартна база проєктування офісних інтер'єрів

Проєктування офісних приміщень в Україні ґрунтується на системі державних будівельних норм, національних стандартів, санітарних регламентів та вимог пожежної безпеки, які забезпечують мінімально необхідний рівень безпеки, функціональності й комфортності середовища. Ці документи задають рамки, у межах яких реалізуються авторські дизайнерські рішення.

До ключових нормативних документів належать:

ДБН В.2.2-9:2018 «Громадські будівлі та споруди. Основні положення».

ДБН В.2.2-28:2010 «Будинки і споруди. Адміністративні та побутові будинки і споруди (для виробничих підприємств)».

ДБН В.2.2-40:2018 «Інклюзивність будівель і споруд. Основні положення».

ДБН В.1.1-7:2016 «Пожежна безпека об'єктів будівництва. Загальні вимоги».

ДБН В.2.5-56:2014 «Системи протипожежного захисту».

ДБН В.2.5-67:2013 «Опалення, вентиляція та кондиціонування».

ДСТУ Б EN 13779:2011 «Вентиляція громадських будівель. Вимоги до виконання систем вентиляції та кондиціонування повітря».

ДБН В.2.5-28:2018 «Природне і штучне освітлення».

ДСТУ EN 12464-1:2022 «Світло та освітлення. Освітлення робочих місць. Частина 1. Робочі місця в приміщенні».

ДСН 3.3.6.042-99 (мікроклімат виробничих приміщень).

ДСТУ 8604:2015 (ергономічні вимоги до робочих місць у положенні сидячи).

Важливим аспектом актуалізації нормативної бази є скасування застарілих санітарних правил, зокрема «Державних санітарних правил і норм роботи з візуальними дисплейними терміналами…» (Наказ МОЗ №7 від 10.12.1998). Їхні положення фактично заміщені сучасними національними та міжнародними стандартами, які регламентують параметри ергономіки, посадки, організації робочого місця й умов праці при роботі з комп'ютерним обладнанням. У цьому контексті саме ДСТУ 8604:2015 та ISO 9241-5 виступають актуальними орієнтирами для проєктування робочих місць у положенні сидячи й визначення вимог до робочих станцій з дисплейними терміналами.

У проєктуванні сучасних офісів доцільно також орієнтуватися на інші міжнародні стандарти ISO, що стосуються теплового комфорту, охорони праці, екологічного та енергетичного менеджменту (зокрема ISO 7730, ISO 45001, ISO 14001, ISO 50001). Доповнюють цю систему добровільні міжнародні сертифікації WELL, LEED, BREEAM, які зосереджують увагу на здоров'ї, добробуті, якості повітря, освітлення, акустики, матеріалів, доступності та сталості рішень.

Для дипломного проєкту офісу в бізнес-центрі M9 нормативно-стандартна база є фундаментом, на який спираються всі планувальні, ергономічні та інженерні рішення. Вона визначає ширину проходів, розміщення санітарних вузлів, параметри евакуаційних шляхів, вимоги до освітлення робочих місць і загального світлового фону, забезпечує інклюзивність та безпечну експлуатацію простору, а також гарантує відповідність сучасним підходам до організації робочого середовища з урахуванням оновлених національних і міжнародних стандартів.

ВИСНОВКИ ПО РОЗДІЛУ II

У другому розділі було розглянуто практичний досвід формування офісних інтер'єрів в Україні та за кордоном, а також узагальнено

нормативно-стандартну базу, що регламентує організацію таких просторів. Вітчизняні приклади показали, що в найкращих реалізаціях український дизайн офісів рухається у бік гнучких, сценарно організованих середовищ із розвиненими зонами співпраці, неформальної комунікації, відпочинку, а також з більш відповідальним ставленням до акустики, світла й матеріалів. Водночас значна частина офісного фонду зберігає ознаки застарілої «кабінетно-коридорної» моделі, де модернізація обмежується косметичним ремонтом.

Закордонна практика демонструє системний характер переходу до activity-based і гібридних офісів, де простір працює як набір сценаріїв, підкріплених технологічними й екологічними рішеннями. Офісні простори Google, Spotify, Deloitte та інших компаній підтверджують важливість багатофункціональних зон, соціальних ядер, гнучких робочих місць і інтеграції бренду без жертви функціональністю. Приклади адаптивного використання історичних будівель підкреслюють, що сучасні офісні рішения можуть впроваджуватися і в обмежених умовах існуючого фонду.

Нормативно-стандартна база України, доповнена міжнародними стандартами й сертифікаціями, забезпечує необхідні рамки безпеки, доступності та комфорту. У сукупності ці теоретичні, практичні та нормативні засади формують основу, на якій ґрунтується подальше проєктування офісу в бізнес-центрі M9, зокрема вибір гібридної моделі, сценарного зонування та ергономічних рішень для модульних кругових робочих груп.

РОЗДІЛ ІІІ. МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ ДИЗАЙНУ ІНТЕР'ЄРІВ ОФІСНИХ ПРИМІЩЕНЬ

3.1. Сучасні тенденції в дизайні офісних інтер'єрів і корпоративних просторів

Сучасні тенденції в дизайні офісних інтер'єрів формуються на перетині змін у характері праці, розвитку технологій та зростання вимог до якості середовища з боку працівників і роботодавців. Офіс більше не сприймається як місце, куди «обов'язково треба прийти», щоб виконати завдання; натомість він перетворюється на інструмент підтримки команди, простір для синхронізації, взаємодії, розвитку й відновлення.

Однією з ключових тенденцій є сценарне зонування. Офіс розглядається як набір різних типів простору, кожен із яких відповідає певному режиму діяльності: зосередженій роботі, командним обговоренням, онлайн-зустрічам, неформальним розмовам, відпочинку, навчальним заходам. Це означає, що в межах одного об'єкта мають співіснувати як відкриті робочі зони, так і тихі кімнати, переговорні, лаунж-зони, кухні, місця швидких зустрічей «на ходу». У дипломному проєкті офісу в бізнес-центрі М9 саме цей підхід реалізовано через поєднання модульних кругових робочих груп, переговорної, центральної зони неформальної взаємодії, кухні-їдальні та зони очікування уздовж фасаду.

Другою важливою тенденцією є гібридність і гнучкість середовища. Умови, коли частина працівників працює дистанційно, а частина — в офісі, змінюють уявлення про «норму» кількості стаціонарних робочих місць і вимагають гнучких планувальних рішень. Простір має легко адаптуватися до різної кількості присутніх, зміни складу команд, появи нових форматів роботи. У проєкті М9 це відображається в модульній природі робочих столів, які можуть перекомпонуватися, формуючи інші групи або конфігурації без капітальних втручань.

Третя тенденція є посилення уваги до ергономіки та добробуту. Сучасні офіси проектуються з урахуванням тривалого перебування людей, необхідності профілактики втоми, мінімізації стресових чинників. Це включає правильну організацію робочих місць, врахування антропометричних параметрів, якісне освітлення, акустичний комфорт, доступ до природного світла, наявність зон відпочинку й перемикання уваги. В інтер'єрі М9 ці принципи реалізовані через ергономічні параметри кругових робочих столів, структуру проходів, організацію освітлення та розміщення зон відпочинку.

Четверта тенденція стосується інклюзивності та безбар'єрності. Офісні простори мають бути доступними для людей з різними можливостями, що означає відсутність фізичних бар'єрів на маршрутах, зручну навігацію, доступні санітарні приміщення, коректні розміри дверних прорізів та проходів. У проєкті офісу в М9 ці вимоги враховуються при формуванні планувальної структури, виборі ширини коридорів і організації входів до основних зон.

П'ята тенденція пов'язана зі стилістикою інтер'єрів. У сучасних офісах переважає візуально стриманий, нейтральний підхід, у якому акцент робиться на якості матеріалів, простих формах і чесності фактур. Декоративні елементи використовуються дозовано та логічно: вони підсилюють бренд, позначають функціональні зони, але не перевантажують простір. Такий підхід дозволяє інтер'єру залишатися актуальним тривалий час і не втомлювати користувача надмірною візуальною активністю.

Усі ці тенденції узгоджуються між собою й задають загальну рамку, у якій формується дизайн офісу в бізнес-центрі М9 як практична частина роботи.

3.2. Ергономічні та психологічні вимоги до організації офісного середовища

Ергономічні й психологічні вимоги до офісного середовища є ключовими чинниками, що визначають якість і результативність роботи, стійкість працездатності та корпоративний клімат. Вони задають параметри, у межах яких має проєктуватися предметно-просторове середовище.

Ергономіка визначає відповідність простору антропометричним та фізіологічним особливостям людини. У випадку офісу це стосується не лише робочого місця, а й усього маршруту працівника протягом дня: від входу до офісу, шляхів до робочого місця, кухні, переговорної, санітарних вузлів, місць відпочинку. Робочі столи мають відповідати стандартній висоті для сидячої роботи, стільці — забезпечувати підтримку спини та можливість регулювання, екрани — розташовуватися на оптимальній відстані й висоті. Проходи між робочими групами повинні бути достатньо широкими для безпечного руху, включно з потребами маломобільних користувачів. У проєкті М9 всі ці параметри враховуються при формуванні кругових робочих груп, розміщенні проходів і позиціонуванні меблів.

Психологічний аспект пов’язаний із тим, як простір сприймається, які емоції викликає, чи сприяє він концентрації, відчуттю безпеки та належності до колективу. Важливими є рівень шуму, характер освітлення, кольорова гама, масштаб і пластика форм, щільність розміщення людей. Надмірний шум і візуальний хаос підвищують напруження й знижують здатність до тривалої концентрації, тоді як структурований, зрозумілий простір із чіткими маршрутами та логічно виділеними зонами полегшує орієнтацію й зменшує рівень стресу.

Колористичні рішення в офісі мають підтримувати баланс між нейтральністю й акцентністю. Нейтральний, спокійний фон у робочих зонах допомагає зосередитися, тоді як акцентні кольори доцільно застосовувати для

навігації, позначення важливих зон або підкреслення айдентики. Надлишок насичених кольорів, особливо у фонових площинах, може викликати перевтому й подразнення, тому в дипломному проєкті використовується переважно нейтральна палітра з теплими акцентами в центральній зоні та кухні.

Матеріали й текстури також мають психологічний вплив. Натуральні поверхні (дерево, текстиль, якісні покриття) сприймаються комфортніше й «тепліше», ніж численні імітації або надмірно глянцеві, холодні матеріали. У проєкті М9 враховується принцип «чесності матеріалу», коли фактура відповідає реальним властивостям поверхні, а вибір покриттів підпорядкований не лише естетиці, а й довговічності та простоті догляду.

Окремим важливим чинником є акустика. У відкритих офісах без продуманої акустичної стратегії шум швидко стає головним джерелом дискомфорту. Тверді поверхні, великі площини скління, високі стелі без звукопоглинальних елементів формують луну й підсилюють небажані звуки. Тому в проєкті передбачено застосування м’якого меблювання, можливих акустичних панелей у центральній зоні, структурування простору таким чином, щоб найгучніші активності були локалізовані й не заважали фокусній роботі.

Таким чином, ергономічні та психологічні вимоги формують комплексний підхід до організації офісного середовища, у якому дизайн не обмежується «красивими рішеннями», а безпосередньо впливає на якість повсякденної роботи й психоемоційний стан людей.

3.3. Рекомендації щодо функціонального зонування та організації робочих місць

На основі аналізу теоретичних джерел і прикладів практики було сформовано рекомендації щодо функціонального зонування та організації

робочих місць, які безпосередньо застосовані до офісу в бізнес-центрі M9. Вони спрямовані на забезпечення логіки переміщень, можливості змінювати режими роботи та уникнення конфліктів між різними типами активності.

Основна робоча зона організовується у вигляді кількох кругових модульних груп, що складаються з окремих сегментів-столів. Така конфігурація забезпечує візуальний контакт між членами команди, комфортні відстані для особистого простору, зручні проходи та гнучкість у разі зміни складу груп. Робочі місця орієнтуються таким чином, щоб уникати прямих конфліктів з основними маршрутами руху, а також надмірної експозиції до шумних зон.

Переговорна кімната розташовується так, щоб бути зручною як для працівників, які працюють у відкритих зонах, так і для відвідувачів, що заходять з боку входу. Вона обладнана засобами для онлайн-комунікацій, що відповідає гібридному формату роботи, коли частина зустрічей відбувається з віддаленими учасниками. Простір переговорної забезпечує достатній рівень приватності, акустичний комфорт і можливість проводити як внутрішні, так і клієнтські зустрічі.

Центральна зона неформальної взаємодії виконує роль хабу, де можуть проходити короткі сесії обговорень, внутрішні огляди результатів роботи, неформальні зустрічі команди. Її розташування має забезпечувати доступність з усіх робочих груп, але при цьому не перетворюватися на джерело постійного шуму для фокусних робочих місць. М’які меблі, можливе зонування за допомогою елементів освітлення та матеріалів, а також продумане розміщення столиків сприяють формуванню дружнього, але організованого простору.

Кухня-їдальня інтегрована в трикутний об’єм біля скошеної зовнішньої стіни, що дозволяє раціонально використати складну геометрію. Вона виконує роль зони відпочинку, прийому їжі й коротких неформальних розмов. Її відносна віддаленість від основних робочих місць зменшує ризик шумового конфлікту й запахових подразників у робочій зоні.

Зона очікування й неформального спілкування уздовж діагональної фасадної лінії формує перехідний простір між робочими місцями, входом і центральною частиною office. Тут передбачені крісла й невеликі столи, що дозволяє використовувати цю зону для коротких індивідуальних задач, очікування перед зустрічами або неформальних розмов. Санітарно-технічний блок зосереджено в окремому ядрі праворуч, що дає змогу не перевантажувати центральний простір інженерними елементами та підтримувати логіку руху.

Усі ці рішення підпорядковані завданню створити офіс, у якому простір працює як інструмент підтримки різних сценаріїв діяльності й забезпечує зрозумілу, комфортну й безпечну логіку використання.

3.4. Особливості формування офісних просторів різних типів (open space, кабінетна система, гібридні офіси, коворкінги)

Розглядаючи різні типи офісних просторів, можна побачити, що кожен із них має власні переваги й обмеження, які впливають на вибір моделі для конкретної організації. Open space пропонує відкритий простір із мінімальною кількістю стаціонарних перегородок. Його перевага полягає в гнучкості, можливості швидко змінювати конфігурацію робочих місць і зменшенні «мертвих» площ. Проте відкрите планування без достатньої кількості закритих кімнат для фокусної роботи та дзвінків, без акустичної стратегії й чіткого зонування перетворюється на джерело шуму, візуальних відволікань і психологічного виснаження.

Тип простору	Характеристика та особливості	Переваги та недоліки
Традиційний (Кабінетний)	Закриті кімнати для 1–4 осіб, коридорна система. Приватність, фокус на ієрархію.	**Переваги:** Тиша, конфіденційність. **Недоліки:** Ізоляція, низька комунікація, неефективне використання площі.
Відкритий (Open Space)	Великий загальний зал без перегородок. Висока щільність, легка комунікація.	**Переваги:** Економія площі, швидкий обмін інформацією. **Недоліки:** Шум, відсутність приватності,
Комбінований (Гібридний)	Поєднання open space, кабінетів та зон для нарад. Баланс між командою та індивідуальною роботою	**Переваги:** Гнучкість, вибір середовища. **Недоліки:** Складніше планування, потреба в управлінні зонами.
Гнучкий (Agile/Activity-Based)	Зонування під різні види діяльності, відсутність закріплених місць (hot-desking). Мобільність.	**Переваги:** Максимальна ефективність використання, підтримка інновацій. **Недоліки:** Високі початкові витрати. необхідність зміни культури.

Рис 3.4.1 Таблиця особливостей формування офісних просторів різних типів.

Кабінетна система забезпечує високий рівень приватності, чітке розділення функцій і зручність для роботи з конфіденційною інформацією. Однак вона менш гнучка, вимагає більшої площі на одного працівника й ускладнює горизонтальну взаємодію. Сучасні проєкти офісів часто використовують кабінетну систему для обмеженої кількості функцій (керівництво, юридичні служби тощо), поєднуючи її з відкритими або напіввідкритими зонами для решти команди.

Гібридні офіси поєднують елементи open space і кабінетної системи, доповнюючи їх спеціалізованими просторами для різних типів активності. Саме така модель є найбільш відповідною для умов гібридної роботи, коли частина персоналу перебуває дистанційно, а офіс виконує роль простору для синхронізації та командної взаємодії. У дипломному проєкті офісу в бізнес-центрі М9 реалізовано саме гібридну логіку: структурований open space із круговими групами столів доповнений переговорною, зоною неформальної

взаємодії, кухнею-лаунжем і фасадною зоною для очікування й коротких зустрічей.

Коворкінги є особливим типом офісного середовища, що функціонує за сервісною моделлю. Вони орієнтовані на різних користувачів: від фрилансерів до малих команд і компаній, що потребують гнучких умов оренди. У коворкінгах поєднуються загальні робочі зони, приватні офіси, переговорні, лаунж-зони, зони подій тощо. Для такого формату критично важливими є гнучкість і баланс між соціальною активністю та можливістю зосередитися. Хоча офіс у M9 не є коворкінгом, низка принципів — гнучкість, сценарне зонування, увага до якості спільних просторів — є спільними.

Таким чином, вибір типу офісного простору залежить не стільки від моди, скільки від характеру діяльності, структури команди, рівня необхідної конфіденційності та частки гібридної роботи. У дипломному проєкті обґрунтовано, що гібридна модель із модифікованим open space і системою додаткових зон є оптимальною для поставлених задач.

ВИСНОВКИ ПО РОЗДІЛУ ІІІ

У третьому розділі було систематизовано сучасні тенденції дизайну офісних інтер’єрів, визначено ергономічні та психологічні вимоги до офісного середовища, сформульовано рекомендації щодо функціонального зонування й організації робочих місць, а також проаналізовано особливості формування офісів різних типів. Встановлено, що провідною тенденцією є перехід від одноманітних, жорстко регламентованих планувальних схем до сценарних, гібридних середовищ, які дозволяють працівникам обирати простір залежно від характеру задачі. Ергономіка, психологічний комфорт, інклюзивність, акустична й світлова якість стають не другорядними аспектами, а основними критеріями оцінки ефективності офісного простору.

Сформульовані в розділі підходи й рекомендації лягли в основу практичної частини роботи, в якій розроблено дизайн офісу в бізнес-центрі M9. Обрані планувальні, ергономічні та композиційні рішення є не випадковими, а логічним продовженням теоретичних висновків, зроблених у розділах I–III, і відповідають завданню створити офісне середовище, що підтримує продуктивність, комунікацію, добробут і безпеку користувачів.

РОЗДІЛ IV. ЗАСОБИ І ПРИЙОМИ ДИЗАЙНУ ОФІСНИХ ІНТЕР'ЄРІВ НА ПРИКЛАДІ КОНКРЕТНОГО ОБ'ЄКТА

4.1. Вихідні дані для проектування. Концепція дизайну офісного приміщення

Рис 4.1.1 Фото БЦ М9 Вулиця 600 річчя Вінницька область, Вінниця

Об'єкт проєктування - офісний простір, що підлягає оновленню та комплексному опрацюванню інтер'єру, розташований на 1-му поверсі у бізнес-центрі М9 за адресою: вул. 600-річчя (рис. 4.1.1). Вхід до офісу організований із загальних комунікацій бізнес-центру, що визначає необхідність чіткої навігації, логічної послідовності функціональних зон та зрозумілого розподілу потоків відвідувачів і працівників.

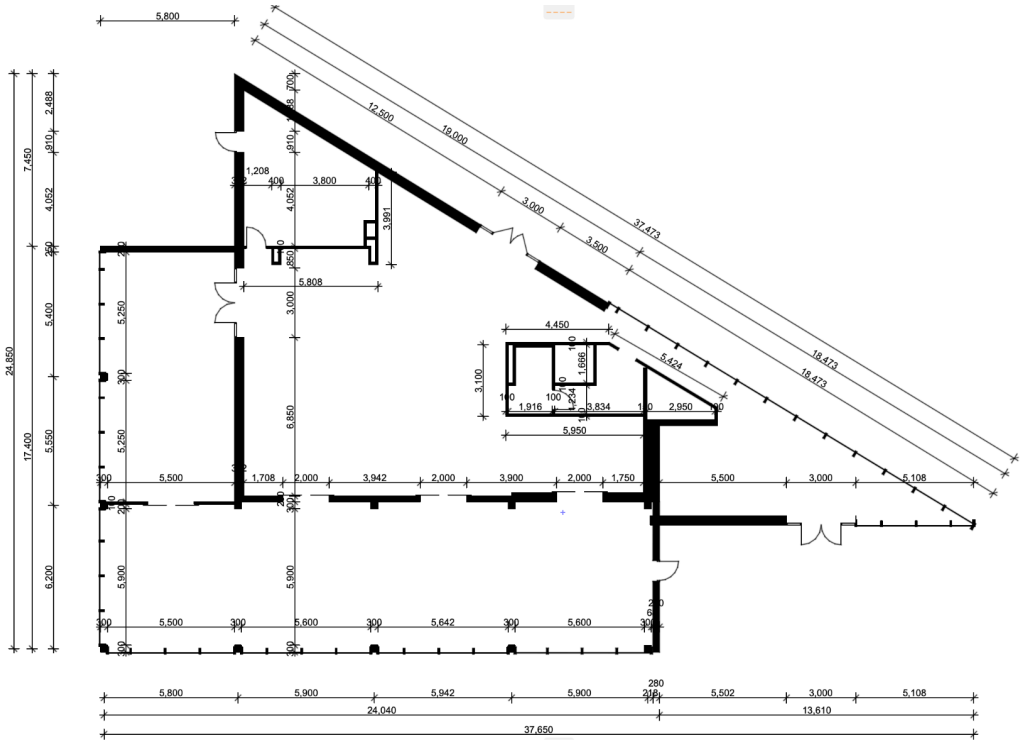

Рис 4.1.2 Вихідний план будівлі

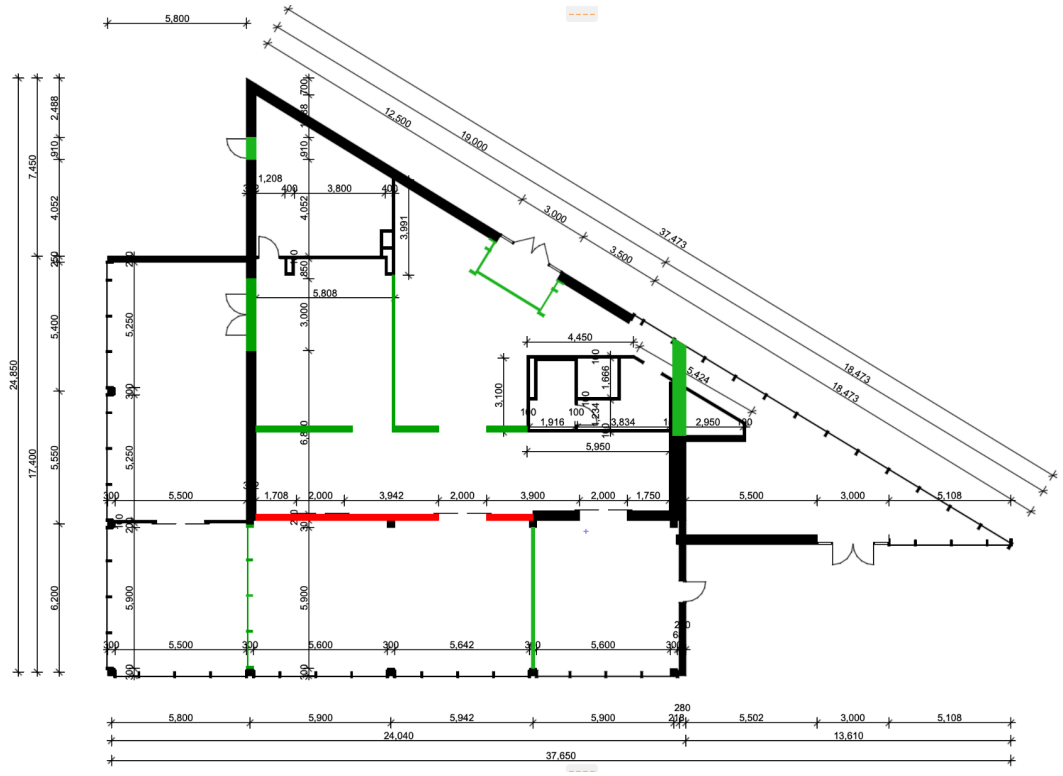
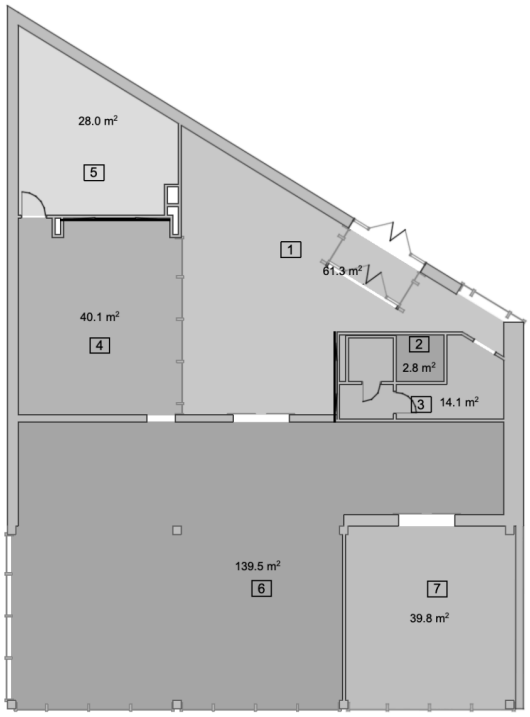

Рис 4.1.2 План монтажу та демонтажу

Експлікація приміщень

№	Найменування	Пл
1	Вхідна зона	35.6 м2
2	Ліфт	2.8 м2
3	Вбиральня	14.1 м2
4	Зона очікування, зона відпочинку	40.1 м2
5	Кухня	28.0 м2
6	Робоча зона 1	139.5м2
7	Переговорна	39.8 м2
8		325.8 м2

Рис 4.1.3 Експлікація приміщень у видозміненому просторі

Планувальна структура приміщення має нерегулярну, трапецієподібну конфігурацію зі скошеною стіною, що формує виразну геометрію простору та потребує точного зонування. За обмірним планом габарити приміщення становлять орієнтовно 25,0 м по довжині та близько 18,39 м по максимальній ширині, що дозволяє організувати як відкриті робочі зони, так і окремі функціональні блоки без втрати цілісності композиції (рис. 4.1.2–4.1.3). Наявні огороджувальні конструкції та конфігурація периметру безпосередньо впливають на розміщення меблів, формування проходів і “вузлів” активності, а також на організацію штучного й природного освітлення.

Згідно з експлікацією приміщень, офіс включає вхідну зону площею 35,6 м², ліфтовий вузол 2,8 м², вбиральню (санвузол) 14,1 м², основний простір очікування та відпочинку 40,1 м², кухню 28,0 м², робоча зона площею 139.5 м², а також переговорну кімнату 39,8 м² (рис. 4.1.3). Такий склад приміщень дає можливість створити офіс, який підтримує різні сценарії діяльності:

зосереджену індивідуальну роботу, командну взаємодію, зустрічі з відвідувачами та короткі неформальні комунікації протягом дня.

Рис 4.1.4 Візуалізація вхідної зони (Вестибюлю)

За логікою планувальної структури центральною ланкою композиції виступає простора зона очікування/відпочинку, яка одночасно виконує функції представницької частини офісу та комунікаційного “ядра”. Саме вона поєднує вхідну групу з основними робочими блоками, кухнею та переговорною, забезпечуючи інтуїтивну навігацію користувачів і цілісне сприйняття простору. У візуалізаціях ця зона вирішена як лаунж-середовище з м’якими модульними посадковими місцями, локальними світильниками та виразним біофільним елементом у вигляді великої рослини/дерева, що формує емоційну домінанту інтер’єру (рис. 4.1.4). Водночас цей біофільний акцент виконує не лише композиційну роль, а є стратегічним інструментом психологічного відновлення: присутність «живого» елемента в центрі простору сприяє зниженню рівня

стресу, покращенню емоційного стану та створенню більш м’якої, дружньої атмосфери. Для офісів сучасного типу подібне рішення є особливо доречним, оскільки зона відпочинку працює не тільки як рекреаційний осередок, а й як простір для коротких обговорень, неформальних зустрічей та мікропауз, що підтримують ментальне відновлення протягом робочого дня.

Рис 4.1.5 Візуалізація робочої зони

Робочі зони організовані за принципом відкритого офісу (open space) з групуванням робочих місць і техніки, що є доцільним для командної роботи та оперативної взаємодії між працівниками. Разом із тим, така структура потребує уваги до акустичного комфорту, грамотного розміщення робочих столів відносно джерел світла та проходів, а також до візуальної впорядкованості за рахунок продуманого кабель-менеджменту й локального зонування меблями та перегородками. Переговорна кімната виокремлена в окремий блок і розглядається як простір для нарад, презентацій та обговорення робочих питань, що зменшує навантаження на відкриті робочі місця та підвищує організаційну якість офісного середовища (рис. 4.1.5).

Матеріально-колористичне рішення, представлене у візуалізаціях, базується на поєднанні фактурних поверхонь стін і стелі, теплого дерев'яного оздоблення та світлих м'яких меблів, що створює стриману, "дорослу" атмосферу й відповідає сучасним тенденціям офісних інтер'єрів. Особливу роль у формуванні образу відіграє освітлення: використано підвісні групи світильників у ключових зонах та локальні джерела світла, які допомагають зонувати простір і формувати різні сценарії використання протягом дня. У результаті офіс сприймається як цілісна система, де представницькі та робочі функції не конфліктують, а доповнюють одна одну.

Таким чином, вихідні дані об'єкта (розташування на 1-му поверсі бізнес-центру, нерегулярна конфігурація плану, наявність великої центральної зони та виділених робочих і допоміжних приміщень) створюють передумови для формування сучасної концепції офісу, орієнтованого на комфорт, функціональну гнучкість та підтримку різних форматів роботи. Запропонована логіка організації простору дозволяє забезпечити зрозумілий шлях від входу до ключових зон, підкреслити іміджевість приймальної/лаунж-частини та створити ефективне робоче середовище для щоденної діяльності персоналу.

4.2. Функціонально-планувальна та об'ємно-просторова організація офісу

У сучасних офісних просторах головними пріоритетами є комфорт працівників, функціональна доцільність і здатність середовища адаптуватися до різних сценаріїв роботи, тому організація офісу базується на принципах гнучкості, ергономіки та раціонального зонування. Функціонально-планувальна структура офісу має забезпечувати зрозумілу логіку переміщення, мінімізувати перетин потоків відвідувачів і працівників та формувати послідовність зон від більш публічних до більш приватних. Саме тому планувальне рішення передбачає чіткий "вхідний вузол", який приймає людину, орієнтує її в просторі

та задає перше враження про компанію, після чого відкривається доступ до основних робочих і сервісних зон.

Рис 4.2.1 Візуалізація зони відпочинку

Ключовим елементом планування виступає центральна зона очікування та відпочинку, яка працює як комунікаційне ядро офісу й одночасно як простір для неформальної взаємодії. Її розміщення дозволяє організувати офіс так, щоб основні функції були досяжними інтуїтивно: від входу відвідувачі потрапляють у представницьку частину, а далі - до переговорної та робочих зон, не порушуючи внутрішніх процесів. Таке рішення відповідає сучасній тенденції формування “соціального центру” в офісі, де відбуваються короткі обговорення, очікування гостей, перерви та комунікація між співробітниками без необхідності входити в робочий опен-спейс.

Планувальна схема офісу включає групу приміщень різного призначення: вхідну зону, санітарний вузол, кухню, дві робочі зони та переговорну. Поділ на окремі блоки дозволяє забезпечити правильний баланс між відкритістю простору й потребою в приватності. Робочі зони організовані за принципом відкритого планування, що є ефективним для командної взаємодії, однак вимагає продуманого розташування робочих місць, проходів і допоміжних елементів, щоб зберігати зручність та не створювати хаотичних траєкторій руху. Робочі столи та техніка розміщуються групами, що формує робочі “острови”, а проходи між ними забезпечують комфортне переміщення та доступ до кожного місця без порушення особистого простору.

Рис 4.2.2 візуалізація переговорної кімнати

Особливу роль у функціонально-планувальній організації відіграє переговорна кімната. Її виокремлення в окремий об’єм дозволяє проводити наради, презентації та онлайн-зустрічі без акустичного та візуального впливу на основний робочий простір. Таким чином досягається чітка функціональна ієрархія: відкрите середовище для щоденної роботи та комунікації

доповнюється ізольованим приміщенням для зосередженого спілкування й прийняття рішень. Кухня, у свою чергу, виступає сервісною зоною, яка підтримує щоденні потреби працівників і водночас формує додатковий соціальний осередок, де відбуваються короткі паузи, неформальні розмови та відновлення ресурсів упродовж дня.

Об’ємно-просторова організація офісу побудована на принципі відкритості та відчуття “повітря” в інтер’єрі, що особливо важливо для робочого середовища з тривалим перебуванням людей. Нерегулярна конфігурація плану з діагональною стіною не сприймається як недолік, а використовується як інструмент формування динамічного простору та цікавих перспективних видів. Завдяки цьому офіс не виглядає одноманітним: діагональні напрямки, зміна глибини простору та різні масштаби зон формують багатошарове сприйняття інтер’єру. Висота приміщення та загальна відкритість плану підсилюють відчуття об’єму, забезпечуючи психологічний комфорт і зменшуючи втомлюваність.

Візуальна цілісність інтер’єру підтримується за рахунок композиційних домінант і зрозумілої системи акцентів. У центральній лаунж-зоні таким акцентом стає біофільний елемент у вигляді великої рослини/дерева, який створює “точку тяжіння” та одночасно пом’якшує офісну строгість, роблячи простір більш дружнім. М’які модульні посадкові місця формують гнучке середовище: залежно від потреб воно може працювати як зона очікування, як простір для коротких зустрічей або як місце відпочинку. За рахунок локального освітлення (торшерів) у лаунжі створюється камерніший масштаб і комфортніша атмосфера, відмінна від робочих зон.

Світло є одним із ключових інструментів об’ємно-просторової організації офісу. Загальне освітлення формує рівномірний світловий фон, необхідний для продуктивної роботи, а підвісні світильники у великих зонах допомагають структурувати простір і підкреслити його функціональні частини. Додаткові

локальні джерела світла в місцях відпочинку створюють інший сценарій - спокійніший і більш “домашній”, що сприяє емоційному відновленню. Важливо, що освітлення в робочих зонах має бути організоване так, щоб уникати відблисків на моніторах і зменшувати втому очей під час тривалого перебування за комп’ютером, тому поєднання загального та локального світла розглядається як найбільш доцільне рішення.

Матеріально-колористичні рішення в офісі підсилюють концепцію сучасного, стриманого та функціонального простору. Поєднання фактурних поверхонь, дерев’яних елементів і світлих меблів формує спокійний фон, на якому акценти (зелень, окремі предмети, світильники) працюють більш виразно. Така палітра відповідає вимогам робочого середовища: вона не перевантажує увагу, підтримує відчуття порядку та водночас створює приємне емоційне сприйняття простору.

Отже, функціонально-планувальна та об’ємно-просторова організація офісу спрямована на створення цілісного, комфортного й адаптивного середовища. Чітке зонування, логічний розподіл публічних і приватних функцій, наявність простору для комунікації та відпочинку, а також продумане освітлення й композиційні акценти забезпечують ефективну роботу офісу в щоденних умовах. Запропонована структура підтримує як продуктивність працівників, так і позитивний імідж компанії, формуючи сучасний офіс, який відповідає актуальним потребам користувачів і різним форматам роботи.

4.3. Композиція, айдентика та художній образ у дизайні офісних приміщень

Дизайн офісного простору - це більше, ніж суто функціональне оформлення робочих місць. Він формує настрій щоденної роботи, впливає на концентрацію, комунікацію між працівниками та загальне відчуття комфорту впродовж дня. Основна концепція даного інтер’єру спрямована на створення

сучасного представницького офісу, який поєднує ергономіку, естетичну цілісність і психологічно “м’яке” середовище. Важливою ідеєю стало формування простору, що підтримує різні сценарії діяльності: зосереджену роботу в робочих зонах, ділові зустрічі в переговорній, а також відновлення й неформальну взаємодію в лаунж-зоні. При цьому інтер’єр зберігає відчуття відкритості та масштабу, підкреслюючи архітектурні особливості приміщення та його просторову геометрію.

Стилістичне рішення офісу базується на сучасній інтерпретації лофт-естетики з акцентом на фактурні індустріальні поверхні, стриману палітру та виразну роботу зі світлом. У візуалізаціях домінує матеріальність стін і стелі з характерною шорсткою фактурою, яка нагадує бетон або декоративну штукатурку з мінеральним наповнювачем. Таке оздоблення формує нейтральний, але виразний фон, що добре сприймається у великих об’ємах та не перевантажує інтер’єр зайвими декоративними елементами. Індустріальний характер підтримується й загальною пластикою простору - відсутністю надмірних деталей, чіткою геометрією об’ємів, великими площинами та лаконічними площинами перегородок.

Важливу роль у формуванні візуального балансу відіграє дерево, яке використовується як “теплий” контрапункт до холодної фактури стін. У робочих зонах та переговорній деревина проявляється у великих елементах меблів - столах, стільницях, а також у деталях, що додають інтер’єру людяності й тактильного комфорту. Завдяки цьому простір не виглядає суворим чи “офіційно-холодним”, а навпаки - отримує відчуття затишку без втрати сучасного характеру. Світлі м’які крісла в переговорній та робочих зонах підсилюють цю ідею, створюючи комфортне середовище для довготривалої роботи та спілкування.

Колористичне рішення офісу побудоване на поєднанні природних і нейтральних відтінків. Основний фон складають сірі й теплі піщано-коричневі

тони фактурних поверхонь, які візуально стабілізують інтер’єр, роблять його дорослим і стриманим. У противагу їм використано світлі меблі - переважно білих або молочних відтінків, що підсилює відчуття чистоти й легкості. Акцентом виступає озеленення: велике декоративне дерево в лаунж-зоні та рослини у робочому просторі. Такий біофільний елемент не лише прикрашає приміщення, а й задає “живу” домінанту, яка організовує композицію, пом’якшує індустріальну жорсткість матеріалів і створює емоційно приємний центр простору.

Лаунж-зона вирішена як ключова композиційна частина офісу та одночасно як зона очікування й відпочинку. М’які модульні дивани з виразною формою та шкіряною фактурою формують камерний простір для неформальних зустрічей, коротких обговорень або відновлення між робочими процесами. Їхня пластика підкреслює сучасний характер інтер’єру та працює як декоративний елемент без потреби у додаткових прикрасах. Локальне освітлення торшерами додає зоні “домашнього” масштабу, формуючи інший психологічний режим, ніж у робочих місцях: більш спокійний, розслаблений, придатний для відпочинку та неформальної комунікації.

Освітлення офісу організоване багаторівнево, що дозволяє одночасно забезпечити загальну рівномірну освітленість і створити окремі атмосфери для різних функціональних ділянок. У візуалізаціях ключову роль відіграють підвісні світильники великого масштабу, які формують м’який розсіяний світловий потік і візуально “збирають” простір у цілісну композицію. У лаунж-зоні додаткові світлові акценти забезпечуються настінними світильниками та торшерами, що дозволяє сформувати комфортні зони зі зниженою контрастністю, приємні для очей. У робочій зоні світло має функціональний характер: воно підтримує тривалу роботу за комп’ютерами та потребує правильного розміщення, щоб уникати відблисків на екранах і зменшувати втому. Завдяки поєднанню підвісного загального освітлення та

локальних джерел формується гнучка система, здатна підлаштовуватися під різні умови роботи протягом дня.

Важливим елементом художнього оформлення є також рішення перегородок і площин у робочій зоні. У візуалізаціях простежується прагнення до візуальної впорядкованості: робочі місця згруповані, техніка організована системно, а загальна композиція підтримується ритмом меблевих блоків. Це особливо важливо для відкритих офісів, де надмірна кількість деталей або хаотичне розміщення об’єктів швидко створюють відчуття перевантаження. Тут же, навпаки, підкреслюється структурність простору, що позитивно впливає на сприйняття та робочу дисципліну.

Отже, композиційне та художнє оформлення офісу базується на поєднанні індустріальної фактурності та “теплих” матеріалів, біофільних акцентів і продуманого багаторівневого освітлення. Такий підхід дозволяє створити сучасний офіс, який водночас виглядає представницько й комфортно, підтримує різні формати діяльності та формує сприятливу атмосферу для продуктивної роботи, комунікації та відновлення. Інтер’єр не лише відповідає функціональним вимогам, а й працює як елемент корпоративного образу, демонструючи сучасність, відкритість і увагу до якості робочого середовища.

ВИСНОВКИ ПО РОЗДІЛУ IV

В даному розділі було розкрито комплексний підхід до проєктування інтер’єру офісного простору на прикладі офісу, розташованого на 1-му поверсі бізнес-центру М9 за адресою вул. 600-річчя. Проведений аналіз вихідних даних, планувальної структури та візуальних рішень дозволив обґрунтувати систему засобів і прийомів, спрямованих на формування комфортного, функціонального й естетично цілісного робочого середовища. Запропоновані рішення демонструють, що сучасний офіс має бути не лише місцем виконання

професійних завдань, а й простором, який підтримує комунікацію, концентрацію та відновлення протягом робочого дня.

Особлива увага була приділена функціонально-планувальній організації, яка забезпечує логічне зонування та зрозумілу послідовність переміщення від більш публічних зон до робочих і сервісних блоків. Планувальна схема з виокремленням вхідної зони, зони очікування та відпочинку як центрального "ядра", двох робочих зон, переговорної, кухні та санітарного вузла дозволяє розмежувати потоки працівників і відвідувачів, підвищити зручність користування простором та забезпечити його адаптивність до різних форматів роботи. Наявність лаунж-простору з м'якими модульними групами створює умови для коротких неформальних зустрічей і рекреації, тоді як переговорна забезпечує можливість проведення нарад і презентацій без впливу на основний робочий процес. Таким чином, планувальні рішення підтримують одночасне співіснування різних сценаріїв діяльності - індивідуальної роботи, командної взаємодії, ділового спілкування та відпочинку.

Художній образ і композиція інтер'єру офісу відображають сучасні тенденції організації робочих просторів та формують впізнаваний характер середовища. У візуальних рішеннях простежується індустріальна естетика з акцентом на фактурні поверхні стін і стелі, стриману нейтральну палітру та контраст "холодних" матеріалів із теплом деревини у меблях і оздобленні. Біофільний елемент у вигляді великої рослини/дерева в лаунж-зоні виступає композиційною домінантою, що пом'якшує індустріальність та підсилює відчуття затишку. Багаторівневе освітлення, представлене підвісними світильниками загального світла й локальними джерелами (торшерами та акцентним підсвічуванням), забезпечує як робочу функціональність, так і формування різних атмосфер у межах одного простору. Завдяки цьому інтер'єр зберігає цілісність, але водночас залишається динамічним і різноманітним за відчуттями.

Застосовані рішення дозволили створити офісне середовище, яке відповідає функціональним і естетичним вимогам сучасної організації праці та підтримує психологічний комфорт користувачів. Раціональне зонування, продумана композиція, використання тактильно приємних матеріалів і сценарного освітлення сприяють підвищенню продуктивності, зменшенню втоми та формуванню позитивного враження від простору як для працівників, так і для відвідувачів. У результаті офіс виступає цілісною системою, де функція, ергономіка та художній образ працюють разом, створюючи якісне робоче середовище, придатне для ефективної роботи, взаємодії та відновлення протягом дня.

РОЗДІЛ V. РОЗРОБКА ДИЗАЙНЕРСЬКОГО РІШЕННЯ ЕЛЕМЕНТУ ОБЛАДНАННЯ / МЕБЛЮВАННЯ ОФІСНОГО ПРОСТОРУ

5.1. Аналіз прототипів і аналогів офісного обладнання (робочі станції, системи зберігання, переговорні модулі)

Об’єкт проєктування - офісний простір на 1-му поверсі у бізнес-центрі M9 за адресою вул. 600-річчя. Планувальна схема має виразну трапецієподібну/клиноподібну конфігурацію, тому ключовим принципом організації стає чітке зонування з логічними маршрутами без «зламаних» проходів і конфліктів між тихими та активними сценаріями роботи. Відповідно до експлікації приміщень у складі офісу передбачені: вхідна зона площею 35,6 м², ліфтовий вузол 2,8 м², вбиральня 14,1 м², зона очікування/відпочинку 125,7 м², кухня 28,0 м², робоча зона 1 - 39,3 м², робоча зона 2 - 38,6 м² та переговорна - 39,8 м². Таке співвідношення площ формує «громадське ядро» (вхід + lounge + кухня) як простір комунікації та відновлення, а робочі зони та переговорну - як функціональні блоки для зосередженої праці й командних нарад.

Вхідна зона у цьому проєкті працює не лише як транзит, а як організаційний фільтр: тут доцільно розмістити компактну рецепцію/ресепшн-стійку або консоль з місцем для тимчасового зберігання кореспонденції, точки навігації (брендинг, інформаційна панель), а також гардеробну групу, пов’язану з вбиральнею. Саме на цьому етапі користувач отримує зрозумілий вибір маршруту: у «тиху» робочу частину або в «комунікаційний» блок відпочинку й зустрічей. Для офісів сучасного типу така схема важлива, бо зменшує хаотичні переміщення і знижує шумове навантаження на робочі місця.

Робочі зони, сформовані як open-space з груповими столами (bench-системами) та комп’ютерними місцями, де критичними стають ергономіка, організація кабель-менеджменту та візуальна «чистота» робочої

поверхні. У проєкті доцільно закласти столи зі стабільною висотою робочої поверхні та можливістю інтегрувати кабель-канали/лотки, а також передбачити опції регулювання для індивідуальної адаптації (насамперед через крісло та розміщення монітора). Принципово, щоб кожне місце дозволяло безпечно змінювати позу протягом дня (сидячи з опорою, з нахилом, короткочасно стоячи біля високих поверхонь), адже саме під такі сценарії й описується ергономічна логіка робочих місць для роботи з VDT/DSE. У візуалізаціях також читається ідея легкого зонування без «глухих» перегородок: локальні екрани/перфоровані панелі та розстановка меблів задають межі, не руйнуючи відчуття простору.

Окремої уваги потребує акустичний комфорт open-space та великої лаунж-зони площею 125,7 м², оскільки саме ці простори є найбільш чутливими до шумових навантажень. Для забезпечення нормативних показників просторового загасання мовлення, реверберaційного часу та розбірливості мовлення відповідно до вимог стандарту ISO 3382-3 у проєкті застосовано комплекс системних акустичних рішень, що доповнюють меблеве наповнення. У лаунж-зоні передбачено підвісні стельові звукопоглинальні елементи (акустичні «острівці» та лінійні панелі зі спеціальними мінеральними плитами), а також ділянки стелі з перфорованими гіпсокартонними листами на каркасі з прошарком мінераловатного заповнення. Уздовж ключових напрямків руху та у зонах найбільшої комунікаційної активності запроєктовані настінні акустичні панелі з тканинною або м’якою оббивкою, що зменшують відбиття звуку на середніх та високих частотах. У робочій частині open-space застосовано комбінацію стельових звукопоглинальних систем і текстурованого підлогового покриття (коврова плитка на акустичній основі), що додатково знижує рівень крокового шуму. Сукупність цих матеріалів дозволяє сформувати контрольований акустичний фон: обмежити надмірну реверберацію, зменшити поширення мовлення між робочими кластерами та створити акустично комфортне середовище як для зони відпочинку, так і для відкритих робочих місць.

Переговорна кімната площею 39,8 м² у проєкті виступає «формальним» центром взаємодії. На візуалізаціях читається великий стіл із вбудованими кабель-люками/розетковими модулями, що є правильним рішенням для сучасних нарад: воно прибирає хаос проводів і дозволяє працювати з ноутбуками без тимчасових подовжувачів. У складі обладнання переговорної доцільно передбачити мультимедійну панель/екран для презентацій, систему відеозв'язку (за потреби), маркерну поверхню або інтерактивну панель як дублюючий інструмент (на випадок різних форматів комунікації). При цьому саме акустика переговорної має бути «кращою за середню» в усьому офісі: м'які поверхні, контроль відлуння та ізоляція від open-space знижують втому під час тривалих зустрічей і підвищують розбірливість мовлення.

Кухня площею 28,0 м² у планувальній структурі є сервісним ядром для команди й логічно підтримує lounge-блок. Виходячи з плану та візуалізацій, доцільними є Г- або лінійна кухонна система з повним набором базової техніки, місцем для сортування відходів, а також обідня група для коротких перерв. Кухня в сучасному офісі часто виконує роль «соціального конектора», але саме тому її потрібно акустично та маршрутом відокремити від робочих місць: тоді комунікація не руйнує концентрацію тих, хто працює.

Світловий сценарій в офісі має бути багаторівневим: загальне розсіяне освітлення для рівномірної яскравості, робоче (task-light) - для зон із підвищеною точністю, і декоративне - для формування атмосфери в lounge та переговорній. Для офісних робочих місць орієнтиром є рівні освітленості, які в практиці проєктування прив'язують до вимог EN 12464-1: як правило, близько 500 лк у зоні робочого завдання, з нижчими рівнями в оточуючих і фонових зонах, а також вимогами до освітленості стін/стелі для комфортної «світлової сцени». У ваших візуалізаціях це рішення підтримане великими підвісними світильниками та локальними джерелами (торшери/бра), що дозволяє уникнути «плаского» світла і зробити простір придатним як для роботи, так і для зустрічей.

Таким чином, запропоноване обладнання офісу - від організованих робочих місць і технологічно підготовленої переговорної до виразної lounge-зони з біофільним акцентом - формує сучасне середовище, яке одночасно підтримує продуктивність, командну взаємодію та відновлення. Планувальна логіка (розділення «тихих» і «активних» сценаріїв), ергономічний підхід до робочих станцій , нормативно орієнтоване освітлення , а також увага до акустики і біофільних прийомів забезпечують цілісний, актуальний і функціонально виправданий образ офісу, що відповідає сучасним тенденціям організації робочих просторів.

5.2. Ергономічні та конструктивні характеристики об’єкту проектування

Ергономічність інтер’єрного обладнання офісу полягає у забезпеченні зручної, безпечної та продуктивної роботи працівників упродовж робочого дня, а також у відповідності габаритів меблів і проходів до вимог сучасного офісного середовища. Конструктивні рішення формуються відповідно до функціональних сценаріїв, що передбачені плануванням: індивідуальна робота за комп’ютером у робочих зонах, командні обговорення в межах робочих груп, зустрічі в переговорній, короткі неформальні комунікації в лаунж-просторі та сервісні процеси (кухня, зберігання, вхідна зона). У даному проєкті ергономіка розглядається як система, де розміри меблів, їхнє взаємне розміщення та зручність користування формують не лише фізичний комфорт, а й організаційну якість роботи.

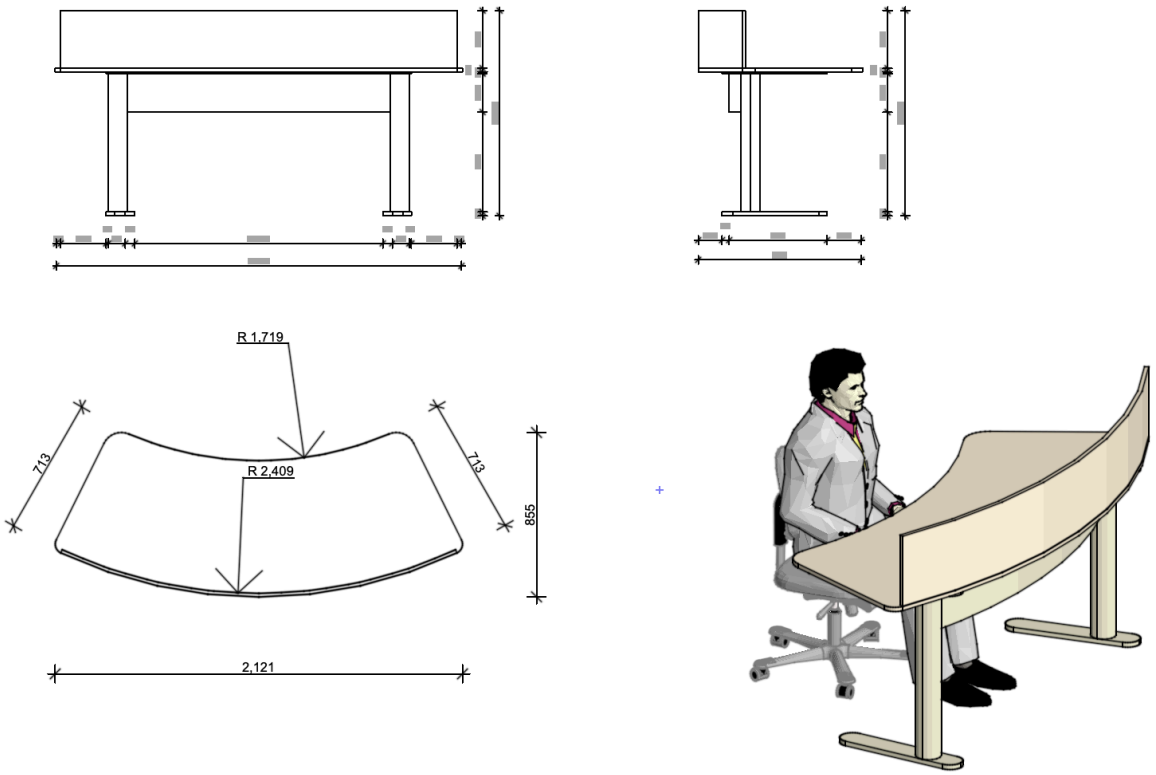

Рис 5.2.1 Ізометрична схема елементу інтер’єру (робочого столу)

Робочі столи та крісла працівників проєктуються з урахуванням стандартних параметрів офісної посадки. Висота робочої поверхні стільниці приймається на рівні близько 750 мм, що є оптимальним для більшості користувачів у сидячій роботі, за умови коректного підбору висоти сидіння та положення підлокітників. Сидіння крісел передбачається в регульованому діапазоні орієнтовно 400–450 мм, що дозволяє адаптувати посадку під різний зріст, підтримувати природне положення спини та забезпечувати правильне розміщення рук відносно робочої поверхні. Важливо, що в офісі користувач виконує не лише «одну» дію: він перемикається між роботою з клавіатурою, читанням, переглядом матеріалів, короткими обговореннями, тому робоче місце має бути придатним до зміни пози та швидкої перебудови під завдання (рис. 5.2.1).

Особливістю даного проєкту є модульний робочий стіл із криволінійною геометрією стільниці, конструкція якого узгоджується з базовими принципами

ергономіки робочих місць, сформульованими в ISO 9241-5:2024. Криволінійний контур фронтальної кромки дозволяє користувачеві наближатися до стільниці у зоні природнього досягання (primary reach zone), мінімізуючи надмірне витягування рук уперед і бічні нахили корпусу. Завдяки цьому зменшується статичне навантаження на плечовий пояс та шийно-комірцеву зону й підтримується рекомендована нейтральна поза сидіння із помірним нахилом корпусу, при якій лікті розташовані приблизно під прямим або дещо розкритим кутом, а зап’ястки не перевантажуються.

Окремий модуль столу функціонує як повноцінне індивідуальне робоче місце, однак при примиканні декількох однакових секцій формується кругова або кільцева композиція для командної роботи. Така схема відповідає принципу «мінімізації зайвих переміщень»: співробітники зберігають рекомендований радіус досяжності для основних засобів праці, а короткі координаційні обговорення можуть відбуватися без частих вставань і переміщень між рядами, що знижує втому та підтримує стабільну робочу позу протягом більшої частини дня. Криволінійна форма стільниці також зменшує кількість гострих кутів у зоні активних проходів, що відповідає вимогам безпечної організації робочого середовища й знижує ризик травм при випадковому контакті.

Конструкція модульного столу передбачає стабільність та жорсткість при інтенсивній експлуатації, а розташування опор підпорядковане ергономічним вимогам до вільного підстильного простору. Опори зміщені таким чином, щоб у робочій зоні користувач мав достатній простір для ніг, міг вільно змінювати позу, не торкаючись елементів каркаса, і безперешкодно під’їжджати кріслом на рекомендовану дистанцію від краю стільниці. Це узгоджується з положеннями ISO 9241-5 щодо забезпечення варіативності пози та можливості мікрорухів для профілактики статичної втоми. Важливо, що ергономічні характеристики робочого місця зберігаються як у режимі окремого використання модуля, так і в складі колективної робочої групи.

При компонуванні модулів у коло додатково враховується організація центральної зони, де доцільно розміщувати вузол кабель-менеджменту (виведення електроживлення, мережевих підключень, зарядних пристроїв). Такий підхід дозволяє утримувати робочу поверхню у впорядкованому стані, уникати перехрещення проводів у зоні ніг і проходів, що також відповідає вимогам безпеки та зручності користування робочим місцем. Навколо сформованої кругової групи зберігаються нормативні ширини проходів для вільного переміщення працівників без контакту зі стільницями чи опорами, що є важливим елементом ергономічної організації open-space. Завдяки модульності меблів офіс зберігає гнучкість конфігурації: кількість робочих місць можна адаптувати до складу команди, не порушуючи ергономічних параметрів кожного окремого робочого місця.

Окремо розглядається обладнання переговорної зони, оскільки робота за столом у нарадній відрізняється від щоденної роботи за комп’ютером. У переговорній пріоритетом є комфорт спілкування, можливість розміщення ноутбуків і документів, підключення живлення та організація дрібного технічного оснащення. Тому доцільними є столи зі вбудованими кабель-каналами або люками, а посадкові місця мають забезпечувати зручність при тривалих зустрічах. У зоні лаунжу, навпаки, застосовуються м’які посадкові місця з іншими ергономічними характеристиками: нижча посадка та більш розслаблена поза спрямовані на відновлення й короткі неформальні діалоги, що є частиною сучасного офісного сценарію.

Системи зберігання в офісі формуються з урахуванням частоти користування та безпеки. Для щоденних речей (особисті предмети, папки, канцелярія) доцільні шафи й тумби в доступній зоні, без надмірно низьких полиць на рівні підлоги, які швидко забруднюються і підвищують ризик пошкоджень під час прибирання та активного руху. Для рідко використовуваних матеріалів передбачаються верхні полиці або закриті секції, щоб візуально не перевантажувати простір і підтримувати порядок. У кухонній зоні обладнання

організовується так, щоб процеси зберігання, приготування та прибирання не перетиналися з основними проходами, а робочі поверхні залишалися вільними для коротких перерв працівників.

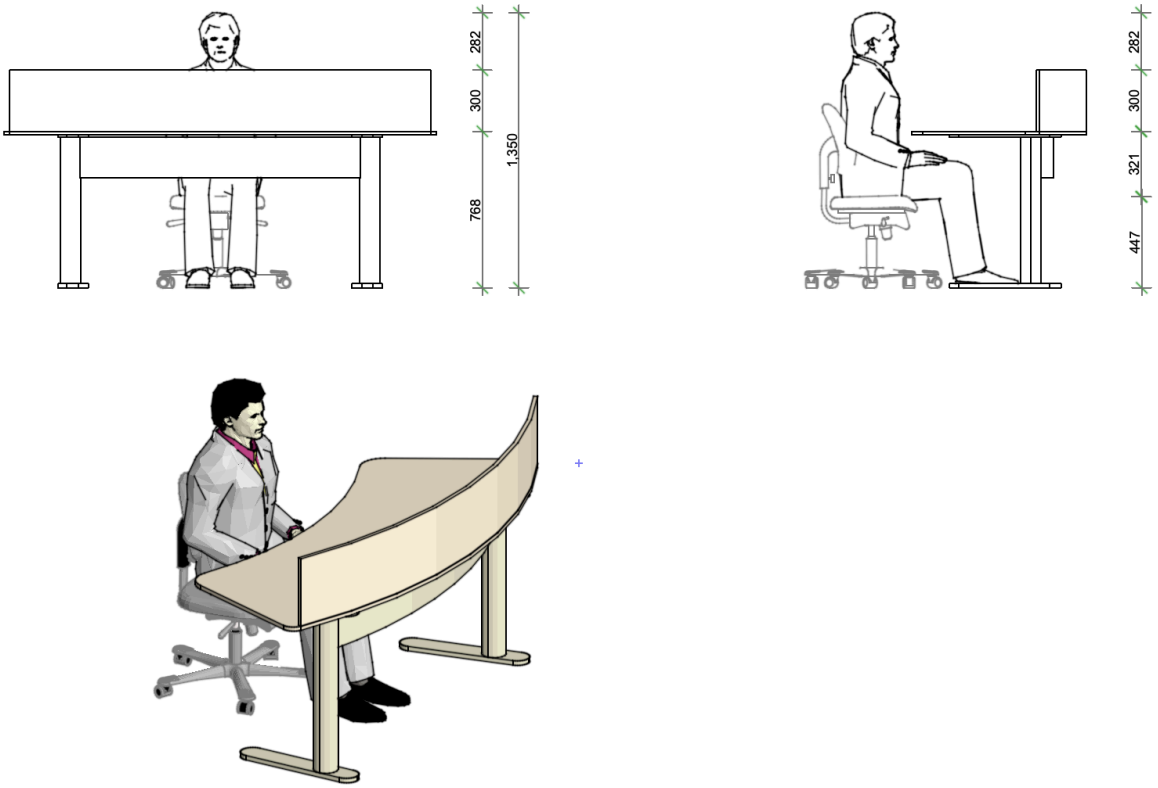

Рис 5.2.2 Ергономічний аналіз робочого місця

Таким чином, ергономічні рішення в офісному проєкті формують узгоджену систему: робочі місця мають правильні висотні параметри, меблі підтримують зміну сценаріїв діяльності, а модульний стіл із можливістю формування кругової робочої групи забезпечує поєднання індивідуальної роботи та командної взаємодії без втрати комфорту. Гнучкість модулів дозволяє адаптувати простір під зміну кількості працівників і формату роботи, а продумана конструкція та розміщення опор забезпечують стійкість, довговічність і безпечну експлуатацію обладнання (рис. 5.2.1–5.2.2).

5.3. Колористичні та декоративні рішення елементу офісного інтер'єру

Колористичні та декоративні рішення елементів офісного інтер'єру в даному проєкті сформовані з метою створення сучасного, візуально впорядкованого та психологічно комфортного робочого середовища. На основі наданих візуалізацій простір будується на балансі індустріальної стриманості та "теплого" тактильного комфорту: фактурні сірі поверхні стін і стелі задають нейтральний фон, а дерево, світлі текстильні матеріали та м'яке розсіяне освітлення формують відчуття затишку без втрати ділового характеру. Загальна палітра сприймається як спокійна й доросла, що підтримує концентрацію та не перевантажує зір протягом тривалого перебування в офісі.

Базовими кольорами інтер'єру виступають відтінки сірого та теплі піщано-коричневі тони у фактурному оздобленні. Такі поверхні працюють як універсальний фон для меблів і техніки, підкреслюють об'єм приміщення та "збирають" різні функціональні ділянки в єдину композицію. Важливо, що текстура стін не є чисто декоративною - вона створює глибину та виразність навіть при мінімальній кількості декору, тому інтер'єр зберігає актуальність і не залежить від модних дрібних деталей. На цьому фоні дерев'яні елементи меблів відіграють роль основного "теплого" матеріалу: деревина використовується у стільницях робочих місць, у великих поверхнях столів та в акцентних панелях/вставках корпусних меблів. Саме дерево врівноважує індустріальні стіни й робить офіс дружнішим для щоденного користування.

Колористика робочих місць вирішена максимально нейтрально, що є логічним для зони концентрації. Робочі столи мають стримані відтінки деревини та лаконічні опори, які зорово не перевантажують простір. У композиції робочої зони помітна тенденція до "чистого" силуету: великі горизонталі стільниць, чіткий ритм рядів і мінімум випадкових кольорових плям. Декоративні акценти в цій частині офісу виникають не за рахунок яскравих предметів, а через контраст матеріалів - поєднання світлих крісел із

темнішими технічними елементами та фактурним фоном. Завдяки цьому робочий простір виглядає зібраним і професійним.

Окремою дизайнерською домінантою є модульний стіл із криволінійною геометрією стільниці, який може компонуватися в кругову робочу групу. У колористичному рішенні такого елемента важливо підкреслити модульність і водночас уникнути "візуального шуму", коли кілька секцій з'єднуються в єдину форму. Тому доцільним є використання спокійних матеріалів: світлої або нейтральної деревної текстури для основної площини та більш стриманого, однорідного тону для торців і конструктивних елементів. У круговій конфігурації стіл перетворюється на композиційний центр робочого осередку, і саме стримана палітра дозволяє йому бути виразним через форму, а не через колір. Декоративність тут досягається пластикою лінії та відчуттям цілісного "острова" для командної роботи, який читається як спеціально спроєктований елемент, а не як випадкова перестановка окремих столів.

У переговорній кімнаті колористичний підхід підтримує статусність і спокій. Світлі м'які крісла формують візуальний комфорт і водночас створюють контраст до більш темного або фактурного фону. Великий стіл із природною текстурою та стриманою геометрією сприймається як центральний елемент композиції, а вбудовані технічні рішення (кабельні вставки/люки) є частиною сучасної естетики "чистої поверхні". Декоративним прийомом тут виступає також масштаб і симетрія - переговорна виглядає зібраною, "вивіреною", що психологічно налаштовує на структуровану розмову й прийняття рішень.

Зона очікування та відпочинку має найбільш емоційну колористичну подачу, але в межах тієї ж концепції стриманої сучасності. М'які модульні дивани виконані у теплих коричневих, близьких до "коньячного" відтінках, що створює відчуття затишку та підкреслює преміальність середовища. На фоні фактурних стін така гама працює як теплий акцент, який не конфліктує з деревом, а навпаки - підтримує природну, матеріальну естетику. Світильники у

лаунж-зоні виконують роль не просто освітлення, а декоративних об’єктів: їхній великий масштаб і м’яке світіння формують композиційний “дах” над зоною спілкування, підкреслюючи її статус як центральної частини офісу.

Особливу роль у декоративному рішенні відіграють біофільні акценти. Велике дерево в лаунж-просторі та рослини в робочих зонах вводять природний колір у стриману палітру інтер’єру й стають живими візуальними маркерами. Зелень і насичені теплі відтінки листя працюють як природний контраст до сірого фону та впливають на емоційне сприйняття простору: офіс виглядає менш формальним і більш “людяним”. Додатково декоративний ефект підсилюється використанням настінних елементів і панно (зокрема, у переговорній), які розширюють простір візуально та формують спокійні асоціативні образи без агресивної графіки.

Освітлення в інтер’єрі підтримує колористику та підсилює матеріальність поверхонь. Розсіяне тепле світло робить деревину більш виразною та “живою”, а фактурні стіни - глибшими й пластичнішими. Локальні світильники в лаунжі створюють камерну атмосферу, що відрізняється від робочого освітлення в open space, і саме ця різниця світлових сценаріїв виконує декоративну функцію: зони читаються інтуїтивно, навіть без додаткових перегородок чи кольорового кодування.

Таким чином, колористичні та декоративні рішення елементів офісного інтер’єру в даному проєкті базуються на поєднанні нейтрального індустріального фону, теплих деревних поверхонь, світлих текстильних матеріалів і виразних акцентів у вигляді шкіряних м’яких груп та біофільних елементів. Декоративність досягається не надмірною кількістю прикрас, а композицією, масштабом світильників, пластикою модульних меблів і тактильною якістю матеріалів. Завдяки цьому офіс сприймається як сучасний, зібраний і комфортний простір, де естетика безпосередньо підтримує функцію,

а кожний елемент обладнання працює на цілісність образу та щоденну зручність користувачів.

ВИСНОВКИ ПО РОЗДІЛУ V

У роботі були поставлені і виконані наступні задачі, з такими результатами:

- Виконано аналіз сучасних підходів до формування офісних інтер’єрів та робочих середовищ. Визначено базові принципи організації офісного простору, зокрема функціональне зонування, гнучкість планувальної структури, ергономічність робочих місць і орієнтацію на сценарії щоденної діяльності працівників;

- Досліджено тенденції розвитку офісних просторів в Україні та у світі. Встановлено, що провідні міжнародні практики приділяють більше уваги інтеграції зон для комунікації та відпочинку, біофільним прийомам, акустичному комфорту і технологічній оснащеності, тоді як вітчизняні офіси нерідко зосереджуються на базовій функції робочих місць і часткових оновленнях без системного підходу;

- Проведено пошук і узагальнення теоретичних напрацювань, необхідних для формування дослідницького базису. Вивчено джерела з ергономіки, організації робочого середовища, психології сприйняття простору та принципів проєктування офісних приміщень, що дозволило сформувати методологічну основу для проєктних рішень;

- Проаналізовано вітчизняний досвід модернізації офісних просторів. Виявлено, що значна частина трансформацій обмежується оновленням меблів, косметичними ремонтами та частковим переобладнанням без перегляду

планувальної логіки і сценаріїв використання простору;

- Досліджено закордонний досвід організації офісів і встановлено, що сучасні офісні інтер’єри характеризуються більш чітким поділом на «тихі» та «активні» зони, застосуванням гнучких меблевих систем, розвиненим кабель-менеджментом, багаторівневим освітленням та рішеннями для зниження шумового навантаження;

- Визначено основні тенденції в дизайні офісних просторів, що сприяють підвищенню продуктивності та комфорту: інтеграція просторів для командної взаємодії, використання модульних рішень, створення рекреаційних зон (lounge), введення елементів озеленення та підтримання візуальної впорядкованості інтер’єру;

- Розглянуто ергономічні вимоги до організації робочих місць і розміщення обладнання. Обґрунтовано необхідність дотримання параметрів посадки, висоти робочих поверхонь, формування достатніх проходів і логічних маршрутів, а також забезпечення можливості індивідуального налаштування робочого місця під різних користувачів;

- Встановлено вплив просторових і художніх рішень на психологічний стан працівників. Підкреслено значення колористики та матеріалів для зорового комфорту, ролі освітлення у формуванні працездатного середовища, важливості акустичних характеристик open-space та позитивного впливу біофільних елементів на сприйняття простору;

- Сформовано рекомендації щодо покращення організації офісного простору та розроблено проєктні рішення з урахуванням функціонального зонування, сценаріїв роботи та взаємодії працівників. Обґрунтовано доцільність виділення вхідної зони, робочих зон, переговорної, кухні та зони

очікування/відпочинку як ключових функціональних блоків;

- Досліджено об’єкт проєктування - офіс у бізнес-центрі М9 (вул. 600-річчя), розташований на 1-му поверсі. Описано його планувальні та просторові характеристики, визначено склад приміщень і логіку їх взаємозв’язків, що стало основою для формування цілісної просторової концепції;

- Проаналізовано потреби офісу в обладнанні та визначено принципи його добору й розміщення. Обґрунтовано застосування системних робочих місць, технічно підготовленої переговорної та рекреаційного блоку, а також доцільність використання модульного столу, який при поєднанні кількох елементів формує кругову робочу групу для командної роботи;

- Оцінено декоративно-колористичні рішення інтер’єру та розроблено цілісну палітру матеріалів. Запропоновано поєднання нейтрального індустріального фону з теплими деревними поверхнями, світлими текстильними елементами та акцентами озеленення, що підсилює комфорт, впорядкованість і представницький характер простору;

- Розроблено комплексні проєктні рішення для офісу, що охоплюють планувальну структуру, освітлення, елементи обладнання та художньо-образні характеристики. Запропоновані засоби і прийоми спрямовані на формування функціонального, сучасного та естетично збалансованого офісного середовища, придатного для ефективної роботи, комунікації та відновлення протягом дня.

ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ

У межах магістерської роботи розкрито актуальність переосмислення офісного середовища як простору, що безпосередньо впливає на продуктивність, психологічний стан працівників і якість командної взаємодії, особливо в умовах зростання інтенсивності праці та додаткових вимог безпеки й стійкості. На основі аналізу еволюції офісів, теоретичних підходів, нормативно-стандартної бази та сучасних тенденцій сформульовано висновок про перехід від жорстко регламентованих схем до сценарних, гібридних просторів, де працівник може обирати середовище відповідно до завдання.

Практична частина роботи реалізована через проєктування офісу в бізнес-центрі M9: визначено склад приміщень і взаємозв’язки зон, обґрунтовано застосування гібридної моделі з модифікованим open space та системою додаткових функціональних зон. Окрему увагу приділено добору й розміщенню обладнання, зокрема доцільності використання модульного столу, який у поєднанні елементів формує кругову робочу групу для командної роботи, а також технічно підготовленій переговорній і рекреаційному блоку.

Узагальнено, що запропоновані рішення формують цілісне, функціонально й естетично збалансоване офісне середовище: розроблено палітру матеріалів та декоративно-колористичну концепцію з поєднанням нейтрального індустріального фону, теплих деревних поверхонь, світлих текстильних елементів і акцентів озеленення, що підсилює комфорт і представницький характер простору. Комплексність підходу проявляється в узгодженні планувальної структури, освітлення, елементів меблювання та художньо-образних характеристик, завдяки чому офіс придатний для ефективної роботи, комунікації та відновлення протягом дня.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Duffy F. The New Office. London: Conran Octopus, 1997.
2. Veldhoen E. The Demise of the Traditional Office: and How to Make Your Organization a Great Place to Work. Amsterdam: BIS Publishers, 2011.
3. Taylor F. W. The Principles of Scientific Management. New York: Harper & Brothers, 1911.
4. Bernstein E. S., Turban S. The impact of the ‘open’ workspace on human collaboration // Philosophical Transactions of the Royal Society B, 2018.
5. ДБН В.2.2-9:2018. Громадські будинки та споруди. Основні положення : чинний норматив. [Електронний ресурс]. URL: https://e-construction.gov.ua/document_detail/3052546646978593827 (дата звернення: 10.12.2025).
6. ДБН В.2.2-40:2018. Інклюзивність будівель і споруд. Основні положення : чинний норматив. [Електронний ресурс]. URL: https://e-construction.gov.ua/document_detail/3052495213695235742 (дата звернення: 10.12.2025).
7. ДБН В.1.1-7:2016. Пожежна безпека об’єктів будівництва. Загальні вимоги : чинний норматив. [Електронний ресурс]. URL: https://e-construction.gov.ua/document_detail/3009462487650466802 (дата звернення: 10.12.2025).
8. ДБН В.2.5-28:2018. Природне і штучне освітлення : чинний норматив. [Електронний ресурс]. URL: https://e-construction.gov.ua/document_detail/3052164569280366967 (дата звернення: 10.12.2025).
9. ДБН В.2.5-56:2014. Системи протипожежного захисту : чинний норматив. [Електронний ресурс]. URL:

https://e-construction.gov.ua/document_detail/3105539599138826244 (дата звернення: 10.12.2025).

10. ДБН В.2.5-67:2013. Опалення, вентиляція та кондиціонування : чинний норматив (за чинною редакцією). [Електронний ресурс]. URL: https://e-construction.gov.ua/document_detail/3052147351517180859 (дата звернення: 10.12.2025).

11. ДСТУ EN 12464-1:2022. Світло та освітлення. Освітлення робочих місць. Ч. 1: Робочі місця у приміщеннях : нац. стандарт (гармонізований).

12. ДСТУ Б EN 13779:2011. Вентиляція громадських будівель. Вимоги до систем вентиляції та кондиціонування повітря (EN 13779:2007, IDT).

13. ДСТУ 8604:2015. Дизайн і ергономіка. Робоче місце для виконання робіт у положенні сидячи. Загальні ергономічні вимоги.

14. Державні санітарні правила і норми… (МОЗ України, наказ №7 від 10.12.1998) // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. [Електронний ресурс]. URL: https://zakon.rada.gov.ua/go/v0007282-98 (дата звернення: 10.12.2025).

15. Про скасування деяких наказів… : Розпорядження КМУ від 08.04.2025 № 317-р // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. [Електронний ресурс]. URL: https://zakon.rada.gov.ua/go/317-2025-%D1%80 (дата звернення: 10.12.2025).

16. ISO 22955:2021. Acoustics - Acoustic quality of open office spaces. Geneva: ISO, 2021. [Електронний ресурс]. URL: https://www.iso.org/standard/74237.html (дата звернення: 10.12.2025).

17. ISO 9241-5:2024. Ergonomics of human-system interaction - Part 5: Workstation layout and postural requirements. Geneva: ISO, 2024. (див.

сторінку стандарту/історії версій). [Електронний ресурс]. URL: https://www.iso.org/standard/16877.html (дата звернення: 10.12.2025).

18. ISO 7730:2025. Ergonomics of the thermal environment… (PMV/PPD). Geneva: ISO, 2025. (нова версія доступна зі сторінки стандарту). [Електронний ресурс]. URL: https://www.iso.org/standard/39155.html (дата звернення: 10.12.2025).

19. Grammarly Kyiv // balbek bureau. [Електронний ресурс]. URL: https://www.balbek.com/grammarly-kyiv.

20. Grammarly Office / balbek bureau // ArchDaily. [Електронний ресурс]. URL: https://www.archdaily.com/912105/grammarly-office-balbek-bureau.

21. Genesis Offices – Kyiv // Office Snapshots. [Електронний ресурс]. URL: https://officesnapshots.com/2023/11/10/genesis-offices-kyiv/.

22. Офіс підрозділу Genesis на Подолі // The Village Україна. [Електронний ресурс]. URL: https://www.village.com.ua/village/service-shopping/interior/289351-office-genesis-podil-tarasa-shevchenka-africa.

23. SoftServe: новини про кампус у Львові (офіційно) // SoftServe. [Електронний ресурс]. URL: https://www.softserveinc.com/en-us/news/softserve-to-build-state-of-the-art-campus-in-lviv.

24. Soft Serve Headquarters (Lviv, 2014) // Archilovers. [Електронний ресурс]. URL: https://www.archilovers.com/projects/139130/soft-serve-headquarters.html.

25. Kooperativ (офіційний сайт) // kooperativ. [Електронний ресурс]. URL: https://kooperativ.cc/en/.

26. Creative States (офіційний сайт) // Creative States. [Електронний ресурс]. URL: https://creativestates.net/.

27. Google EMEA Engineering Hub, Zurich // ArchDaily. [Електронний ресурс]. URL: https://www.archdaily.com/41400/google-emea-engineering-hub-camezind-evolutio.

28. Google Zurich (огляд проєкту) // Evolution Design. [Електронний ресурс]. URL: https://www.evolution-design.info/all-projects/commercial/google-zurich.

29. Spotify Stockholm HQ // Spotify Newsroom (офіційно). [Електронний ресурс]. URL: https://newsroom.spotify.com/2018-11-28/step-inside-spotifys-colorful-and-creative-stockholm-hq/.

30. The Edge / PLP Architecture // ArchDaily. [Електронний ресурс]. URL: https://www.archdaily.com/785967/the-edge-plp-architecture.

31. The Edge (офіційний опис проєкту) // PLP Architecture. [Електронний ресурс]. URL: https://plparchitecture.com/the-edge/.

32. This is the world’s smartest building // WIRED. [Електронний ресурс]. (матеріал про The Edge) URL: https://www.wired.com/story/this-is-the-worlds-smartest-building.

33. Battersea Power Station / WilkinsonEyre // ArchDaily. [Електронний ресурс]. URL: https://www.archdaily.com/990615/battersea-power-station-wilkinsoneyre.

34. Atlassian Office Fit Out // Archello. [Електронний ресурс]. URL: https://archello.com/project/atlassian-office-fit-out.

ДОДАТКИ

СЕРТИФІКАТ

ЗАСВІДЧУЄ, ЩО

Бандурко Павло

взяв участь у Міжнародній науково-практичної конференції
"Школа дипломатії, міжнародних відносин, права та економіки:
від традицій до сучасності — для України та світу"
в секції "Міжнародній комунікації"

Валерій КОПІЙКА

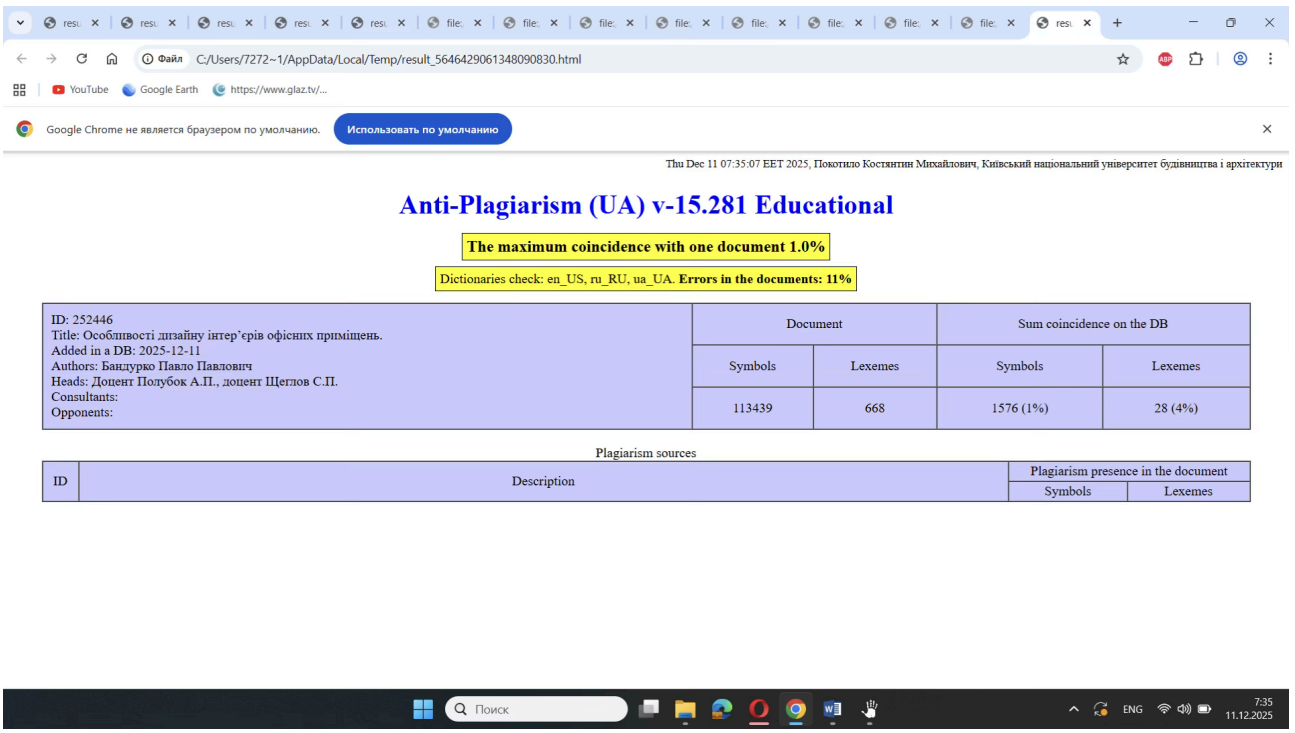
ДИРЕКТОР НАВЧАЛЬНО-НАУКОВОГО
ІНСТИТУТУ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН,
ДОКТОР ПОЛІТИЧНИХ НАУК,
ПРОФЕСОР

IMB

IIR

РАДА СТУДЕНТІВ

м. Київ
22-23 жовтня 2025 року

Google Chrome не является браузером по умолчанию. Использовать по умолчанию

Thu Dec 11 07:35:07 EET 2025, Покотило Костянтин Михайлович, Київський національний університет будівництва і архітектури

Anti-Plagiarism (UA) v-15.281 Educational

The maximum coincidence with one document 1.0%

Dictionaries check: en_US, ru_RU, ua_UA. **Errors in the documents: 11%**

ID: 252446 Title: Особливості дизайну інтер'єрів офісних приміщень. Added in a DB: 2025-12-11 Authors: Бандурко Павло Павлович Heads: Доцент Полубок А.П., доцент Щеглов С.П. Consultants: Opponents:	Document		Sum coincidence on the DB	
	Symbols	Lexemes	Symbols	Lexemes
	113439	668	1576 (1%)	28 (4%)

Plagiarism sources

ID	Description	Plagiarism presence in the document	
		Symbols	Lexemes